

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

[ATIF]

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

HAKİM SINIFLARIN "ERKEN SEÇİM'İ" SAHTEKÂRLIKTIR

FAİK TÜRÜN : FAŞİST DEVLETİN CUMHURBAŞKANI ADAYI : 12 MART DÖNEMİNİN AZILTI İŞKEN GECİSİ

Hakim sınıflar arasındaki cumhurbaşkanlığı seçimi dalaşması, geçen ay içinde ilginç gelişmeler gösterdi. 99. tur atıldıktan sonra, CHP nin 12 Mart paşalarının olan Cumhurbaşkanlığı adayları Muhsin Batur, 8 Haziranda görev süresi dolduğundan geri çekilmek zorunda kaldı. (Muhsin Batur bilindiği gibi, Cumhurbaşkanlığı kontenjanından Senato'ya girmiş, daha sonra CHP ye "transfer olmuştu". 8 Hazir-

ran 1980 de görev süresi dolduğundan parlamento üyeliği sıfatı ortadan kalktı. CHP içinde önemli bir kanadın desteğini alan bu 12 Mart paşası, ilerki dönemde CHP içinde yeniden önemli bir rol oynamak üzere, şimdilik sahneden çekildi.)

AP nin adayı Saadettin Bilgiç ise Haziran başında seçilemeyeceği kesinlikle belli olunca geri çekilmişti. Saadettin Bilgiç'in geri çekilmesinden sonra, AP, bu kez de 12 Martın ünlü işkencecisi Faik Türün'ü Cumhurbaşkanlığına aday gösterdi. Bu eli kanlı faşistin AP nin Cumhurbaşkanı olarak ortaya çıkması, CHP nin de bir başka 12 Mart paşasını uzun süre aday olarak göstermesi; bunun sözünü ettikleri "demokrasi"ye ne kadar bağlı olduklarını bir kez daha gösterdi. Pratik bir kez daha gösterdi ki; tüm hakim sınıf partileri, önde komprador patron ağa düzeninin partileridir. Aralarında önde en küçük bir fark yoktur. Savunduklarını söyledikleri "demokrasi" gerçekte parlamenter maskeli faşizmdir. Cumhurbaşkanlığı seçiminde görüldüğü gibi, onu bile savunmakta tutarlı değildir. Gerektiğinde 12 Mart paşalarını kendi adayları olarak göstererek; 12 Martın iddia ettikleri gibi "parlamento"ya de-

gil, halk yığınlarının devrimci hareketi ne karşı yöneldiğini kendileri belgelemektedirler.

AP nin Faik Türün'ü aday göstermesi; Türkiye'de tüm devrimci halka karşı girişilmiş bir provokasyon; açık bir meydan okumadır. Bütün emekçi halkın yakından tanıdığı bu sıkıyönetim paşasının elleri 12 Mart döneminde işkenceden geçirilen, darağacına gönderilen, vurulan devrimcilerin kanında yıkanmıştır. AP nin bu adayı, tam hakim sınıflara, onların niteliğine layık bir adaydır. Halkımız bu faşisti unutmamıştır. 12 Martta olanları unutmamıştır. Bunların hesabı gün geldiğinde sorulacaktır.

AP nin adayı Türün aday olduğu açıklandıktan sonra verdiği demeçlerde kendisinin milliyetçi ve maneviyatçı olduğunu açıklayarak MHP ve MSP den destek alacağını umduğunu açıklamıştır. Ama bu desteği alsa bile, Türün'ün seçilme şansı, kendinden önceki 12 Mart paşası Batur'dan fazla değildir. Zaten AP nin de Cumhurbaşkanı seçtirmek için acelesi yoktur. Çünkü bir yandan Cumhurbaşkanlığı makamında "vekaleten" AP li İhsan Sabri Çağ-

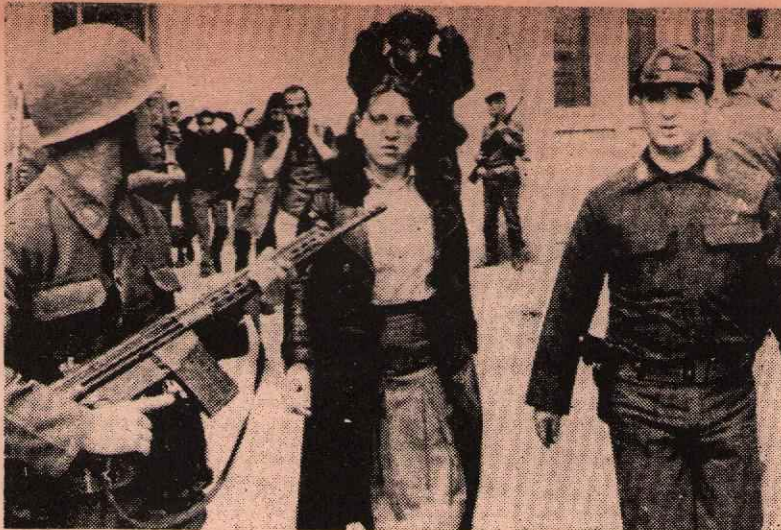
Devamı 2. sayfa

"VUR" EMRİ VE İDAM CEZALARI HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ !

Sıkıyönetimin ilan edilmesinden buyana, yüzlerce kişi, sıkıyönetim görevlilerinin "dur" emrine uymadığı gerekçesi ile vurularak katledildi. Vurulanların önemli bir bölümü, dur emrini duymayan, görmeyen kişilerdir. Bugün ülkemizde en ufak bir dikkatsizlik faşist devlet güçleri tarafından katledilmek için yeter bir sebeptir.

Şimdi faşist hakim sınıflar aradıkları devrimciler için "vur" emri çıkarmaya başladı. Buna göre listeler halinde devrimcilere "temsil ol" çağrısı yapılıyor. Bir ay mühlet veriliyor. Bir ay içinde teslim olmaması halinde, görüldüğü yerde vurulması emri çıkarılıyor. Hem

Devamı 10. sayfa

SAHTEKÂRLIK SAHNEDE

Bilindiği gibi 22 aylık hükümet dönemi ile halkımızdan iyice teğir olan faşist CHP hükümeti 14 Ekim seçimlerinden sonra istifa etmiş ve daha sonra hakim sınıfların tüm kesimlerinin destekledikleri devrime ve halka karşı olmak temeline üzerinde birleştikleri faşist Demirel hükümeti kurulmuştur.

Faşist Ecevit hükümetinin, hükümet olduğu dönemdeki icraatını şöyle özetleyebiliriz :

Muhalefetteyken, "insanca, hakça düzen" diyen ve fakat hükümet olunca "insanca, hakça düzen" i komprador patron ağalar için düğünerek, zamları ardarda ilan ederek, IMF ile yeni kölelik anlaşmaları imzalayarak, paranın değerini durmadan düğürerek, kompradorlara en çok kâr ettikleri bir yıl yaşatarak, emekçilere hayatı zehir ederek hükümet etme...

Muhalefette, "faşist cinayet şebekeleri kapatacağız" yollu nutuk çeken, hükümette, faşist cinayet şebekelerini kapa-

Devamı 2. sayfa

ANAYASAYI DEĞİŞTİRMEK İÇİN HUMMALI BİR ÇALIŞMA VAR ! FAŞİST DEVLET

DEMOKRASİ KABUĞUNU DA BİR YANA ATIYOR

Yıllardan bu yana 'Anayasa değişikliği anarşiyi önler' türünden nispeten sessiz bir şekilde propoganda yapılıyordu. Son günlerde bu konularda gürültüler iyice arttı. Uşak basınının önde gelen temsilcilerinden Tercüman gazetesi bile 'karınca kararınca' bu kampanyaya 'katkıda' bulundu:

Hakim sınıfların azıllı temsilcileri; "ya devlet başa, ya kuzgun leşe" diyorlar. Yani devlet gereken tedbirleri almazsa devrimin kendilerini yerle bir edeceğini söylüyorlar. Tabii haksızda değiller....

"Devlet'in başa" geçmesinden ise tüm 'demokratik' kabukları ve halkın gerçek demokratik haklarını ortadan kaldırmayı anlıyorlar. Tek bir muhalif sese ve örgütlenmeye

Devamı 2. sayfa

AUGSBURG

BATI ALMAN POLİSİ 74 DEVRİMCİYİ TUTUKLADI TUTUKLULAR SERBEST BIRAKILMALIDIR !

Augsburg'da MHP'li faşistler devrimcilere, ilerçilere saldırdılar. Kendilerini korumaya çalışan yurtseverlere Batı Alman polisi de saldırarak kitlesel tutuklamaya girişti. İlk elde 30 kadar demokrasi tutukladı. Daha sonra Milli Göz rüş teşkilatına mensup faşistler devrimcilere tekrar saldırıya geçtiler. Polis tutuklamaya devam etti. Öyle ki 13 yaşında bir ilkökul çocuğunu da tutuklayıp götürdü.

Batı Alman emperyalist burjuvazisinin hapisanelerinde halen 74 devrimci, demokrat bulunmaktadır. Bu tutuklamalarla Batı Alman devleti Türk faşist devleti nin ne derece destekleyicisi ve aktif bir savunucusu olduğunu açıkça göstermiştir. Ayrıca gerek Türk faşist basınının da gerekse Batı Alman emperyalist burjuvazisinin basınında olaylar gerçekte hiç alakasız bir şekilde yansıtılmış sanki saldırganlar devrimciler gibi göster-

Devamı 2. sayfa

15-16 HAZİRAN İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİNDE YAŞIYOR

ERKEN SEÇİM SAHTEKARLIKTIR-

Baştarafı 1. sayfa

layangil oturmaktadır. Diğer yandan AP, Cumhurbaşkanlığı seçimini kullanarak, Anayasa'yı değiştirmek için kamuoyu yaratmaya çalışmaktadır. AP, Cumhurbaşkanlığı'nın güya "millet" tarafından seçilmesini önermektedir. Bu önerinin geçerlilik kazanması için önce parlamentonun Cumhurbaşkanı seçememesi gereklidir. Bu yüzden Türün'ün seçilmemesi AP için büyük bir kayıp olmayacaktır. Bu durumda, 1961 Anayasasından geri kalan bir takım demokratik hak kırıntılarını da temizlemek amacıyla olan AP, kendi kafasına göre Anayasa değişikliği önerisinde kamuoyu önünde haklılık kazanacaktır. Hesaplar bunun üzerine kuruludur. AP ayrıca 1961 yılında yapılması gereken seçimler de öne almak istemektedir. Amacı fazla tecrit olmadan seçime gitmektir. Haziranın ilk haftasında, MSP de erken seçime yeşil ışık yakınca, AP nin bu hesabı da tutma yoluna girmiştir.

Erken seçim hakim sınıfların elinde, halk yığınlarını uyutmanın, avutmanın bir aracı olarak kullanılacaktır. Daha şimdiden hakim sınıfların kendi arasındaki dalaşmadan başka bir şey olmayan Cumhurbaşkanlığı seçimleri ile, halkın dik-kati önsüz şeyler üzerinde toplanmaya çalışmaktadır.

Hakim sınıfların kendi aralarındaki dalaşmalar, bizi uyutmamalıdır. Onların seçimlere bize kurtuluş getirmez. Kurtuluş halkın örgütlü gücünde, demokratik halk devrimi mücadelesindedir.

Kahrolsun seçim sahtekarlığı!
Yaşasın Demokratik Halk Devrimi !

M.İnan
10.6.1980

SAHTEKARLIK SAHNEDE-Baştarafı 1. sayfa

tacağı yerde, halk kitlelerinin çeşitli seviyedeki ekonomik- demokratik örgütlerini, dernekleri, sendikaları kapatan, faaliyetten men eden bir politika...

Muhalefette "Kontr-gerilla", "işken-ce" diye avaz avaz bağırın, hükümette, "böyle bir şey yoktur", "bu bir devlet meselesidir" diyen sözler ve pratik... Muhalefette, "özgürlük", "demokrasi" şampiyonluğunu savunan, hükümette halk kitleleri üzerindeki faşist zulmü yoğunlaştırıp, sıkıyönetim ilan etme...

Kısacası, muhalefette, "barış, ekme, iş, toprak" nutukları, "özgürlük, demokrasi" havarılığı; hükümette baskı, diz-ginsiz bir sömürü, cinayet, katliam, iş-kence...

İşte bu icraatı, faşist CHP hükümetinin halkımızın gözünde önemli ölçüde teg-hir olmasına neden oldu. Halk kitleleri giderek bu faşist partinin yüzündeki demokrat peşesinin sahte bir görüntü olduğunu kavramaya başladılar.

Faşist CHP hükümetinden sonra kurulan AP azınlık hükümeti de bir uçtan diğer uca hakim sınıf kesimlerinin tümünün ona yını aldı. Faşist CHP de "bölücülük ve a-narşiye karşı" hükümeti destekleyeceğini ilan etti. Faşist Demirel hükümeti, CHP hükümeti döneminde hazırlanmış "anarşiye-le mücadele paketleri"ni aynen alıp yü-rürlüğe koymak istedi. Yine Türkesler, Er-bakanlar, Ecevitler, Demireller "milli çıkarları" (yani tüm hakim sınıf kesimle-rinin çıkarlarını) düşünerek bu baskı ya-salarını yıldırım hızıyla meclislerden geçirdiler. Özellikle Kahraman Maraş kat-liamının yıldönümünden itibaren yaygınla-şan kitle hareketleri karşısında faşist CHP, AP ye diyalog önerdi. Ve eğer gerekirse bir koalisyon hükümeti kurabileceklerini açıkladı... Faşist CHP, AP ile resmen bir koalisyon kuramadı ama hükümetin halk düşmanı tüm pratigini baze-n-a-çık, bazen gizli destekledi. Bunu faşist Demirel bile itiraf etti.

İşte halkımızın yasarakta gördüğü ger-çekler bunlardır. Ancak faşist Demirel hükümetinin dayanılmaz saldırıları halk kitlelerini daha çok harekete geçirdi. Halkımızın mücadelesi gün geçtikçe gelişt-i. Böylesi bir ortamda CHP, yeniden eski oyununu oynamaya başladı. Teşhir ol-muş oyuncularla, yeni baştan perde açtı. CHP kurmayları, yeniden "faşizm, demokra-si, özgürlük" demeye başladılar. Bir yan-dan kitlelere "rahat durmaları" için tel-kinde bulundular, diğer yandan da halkın desteğini kazanmak için sahte propaganda ya hız verdiler.

Ama artık, o, eski oyun, yine o eski sahnede, aynı "seyircilere" oynanamaz. Çünkü "seyirciler" yani halkımız, bu oyu-nu, bu "demokrasıcılık oyununu" görmüş-tür. Halkımız sahtekarlıklara aldanmayacaktır. CHP'nin yüzü, faşist karakteri, büyük ölçüde görülmüştür. Şimdi bize düş-en görev, sahneye koyulabilecek yeni o-yunları boşa çıkarmaktır.

C. Kaya

FASİST DEVLET DEMOKRASİ KABUĞUNU DA BİR YANA ATIYOR -Baştarafı 1. sayfa

son vermek istiyorlar. Gelişen ve her ge-çen gün büyüyen devrimci mücadele onları buna zorluyor.

Bu değişikliklerin en önemlilerinden bi-ri olarak ta 'Anayasa'yı görüyorlar. Üze-rinde yoğun bir tartışmanın başladığı bu Anayasa nedir? Neyin Anayasasıdır?

Bu Anayasa faşist Türk devletinin Ana-yasasıdır. 1960 darbesinden sonra hazırlan-mıştır. O sıralarda Amerikancı hükümete karşı halkın yoğun bir mücadelesi vardı. Gençlik faşist hükümete karşı direniyordu. O sıralarda muhalefette olan; yıllardır Türkiye halkına yaptıklarıyla yıpranıp muhalefete düşünce demokrasi bülbülü gibi şakımaya başlayan İnönü CHP'si bu durum-dan yararlanmanın yollarını aramaya baş-ladı. Örgütlü gücü sağlam olduğu için ve sahte sözlerle geçmişteki yaptıklarını u-nutturunca, halkın muhalefetine kendisin-de toplamayı başardı. Mücadelenin daha da gelişip kendilerini de aşacağına gö-recek, en iyisi mücadelenin önüne geçip, onu bö-lece durdurmak istedi. Böylece '1960 ihtilali' oldu. Ardından da şu an değişt-irmek istenen ortaya çıktı. Anayasa o-günkü mücadelenin durdurulabilmesi amacıyla ve halkın kanı canı pahasına kazanmasıyla i-çinde birçok demokratik hakkı barındırmak zorunda kalmıştı. Gerçi buradaki bir sürü demokratik hakkı kullanmak mümkün değildi. Ama yine de yazılı olarak vardı.

Bütün bunlara rağmen Anayasa bu devlet-in Anayasası idi. Aslına tüm hakim sınıf kes-imleri dört elle sarılıyorlardı.

Şimdi AP, CHP ve diğerleri arasında 'de-ğişsin mi, değişmesin mi' tartışması yapı-lan Anayasasının hikayesi budur. Gerçekte, bu güne dek, Anayasadaki bir çok demokra-tik hak, 12 Mart sırasında ve sonrasında kırılıp, kırılıp kuşa dönderilmiştir. Üze-rinde tartışılan, işte bu demokratik hak-ların kuşa dönderildiği, iyice ortadan kaldırıldığı Anayasadır.

Faşist devletin sırtındaki 'demokrasi' gömleğini de atmak zorunda kalışıyla 'Ana-yasa değişikliği önerileri' açıklanmaya başlandı. Bunlardan birisi geçenlerde gazete-lerde yayınlandı.

Mesela:

-Cumhuriyet Senatosu için seçimlerin kal-dırılması isteniyor. Seçimlerin ve Senato-nun yerine " 75-100 kişilik bir Cumhuriyet divanı kurulacaktır. Buraya eski cumhurbaş-kanları, genel kurmay başkanları, bazı Ana-yasa kuruluşlarının eski başkanları üye ol-lacaktır. "Böylece istisnai de olsa bir demokratın Senatoya seçilme imkanı ortadan kaldırılmaktadır. Devlet tarafından denen-miş usaklarla birlikte 'Üçte birini de Cumhurbaşkanının atadığı' Divanda faşist e-lebaşlıları doldurulacaktır.

-Seçimlerde nispi temsil yerine çoğunluk sistemi getirilmek isteniyor. Böylece "kü-çük ve aşırı partilere tanınan olanaklar sınırlandırılmış olacaktır."

-Devlete ve rejime karşı işlenen suçlar için Başkentte bir Güvenlik Mahkemesi kuru-lacak, bu mahkemenin kararları kesin ola-cak, Yüce Divan görevini yapacaktır."

Görüldüğü gibi "devleti başa" getirecek "ilginç"(!) öneriler var.

Bu devletin sahiplerine hayırlı olsun. Belki umduklarını bulurlar.

Bize gelince.....

Bu Anayasa, şöyle ya da böyle, bu dev-letin sahiplerinin emekçileri yönetmelerin-in Anayasasıdır. Bu bakımdan bu Anayasa, ancak yok edilmek için halkı ilgilendirir. Halkı esas ilgilendiren kendisinin yöneti-ci olduğu düzenin anayasasıdır. Halk demokrasisinin anayasasıdır.

Bu anayasada ilgilendiği şeyler ise, halkın kendi mücadelesi sonucu hakim sınıflardan söke söke aldığı öz demokratik haklarıdır. Ki, hakim sınıflar bu demokra-tik hakları da tümüyle kaldırma yönünde ilerliyorlar. B.Özver

AUSBURG-Baştarafı 1. sayfa

rilmeye çalışılmıştır. Oyssa halkımız faş-istlerin nasıl saldırgan olduklarını, devrimcileri azgınca katlettiklerini çok iyi bilmektedir. Bu olaydan ATİF sorumlu tutulmakta, Batı Alman devleti bu olayı ATİF'i kapatmak için yaptığı çalışmalarda bir araç olarak kullanmaya çalışmaktadır

Her devrimcinin, demokrasinin görevi ge-rek faşistlerin gerekse Batı Alman poli-sinin bu saldırılarını şiddetle protesto etmektir.

Hapishanede bulunan 74 devrimci, de-mokrasinin mahkeme masraflarını karşılamak amacıyla açılan bağış kampanyasına aktif bir şekilde katılalım!

Tutuklu devrimciler, demokratlar der-hal serbest bırakılmalıdır !

Faşistlerin ve Batı Alman emperyalist burjuvazisinin baskıları bizi mücadele-mizden alıkoyamaz ! R. Çelikel

EMPERYALİSTLERİN VAZGEÇİLMEZ "MÜTTEFİĞİ" TÜRKİYE

Bugün başını iki büyük haydut olan ABD ve Rus sosyal emperyalistlerinin çektiği emperyalistler yeni bir dünya savaşının hazırlığı içindeler. Emperyalistler bir-birlerinin ayaklarını sömürge ve yarı sö-mürgelerden kaydırmak için türlü komplö ve oyunlara başvuruyorlar. Bir yandan Ruble, Dolar, Mark, Sterling'in "büyüleyici" etki-sini kullanırlarken, diğer yandan işgal, darbe vs. düzenliyorlar.

Emperyalist haydutların dalaşmalarının hızlandığı alanlardan biriside Ortadoğu'dur. Rus sosyal emperyalistlerinin Afga-nistan işgali ve İran'da meydana gelen o-laylar, öteden beri Ortadoğuda devam eden emperyalist it dalaşına hız kattı. Bu o-laylarla bölgede durumu Rus sosyal emper-yalistlerinin lehine olarak zayıflayan A-merikan emperyalistleri ve onun dünya dala-şındaki bugünkü ortakları olan Batılı em-peryalistler, bölgede geri kalaş usakları üzerinde titremeye başladılar. Onlar Orta-doğu'nun stratejik öneminden dolayı, Türki-ye'nin kendileri açısından oldukça önemli olduğunu defalarca döne-dolana dünya aleme ilan ettiler. Ve bu öneminden dolayı Tür-kiye'ye hiç bir "fedakarlık"tan(!) kaçın-mayacaklarını özellikle vurguladılar. Bu önem nereden geldiğini de açıkladılar.

Bu önem, herşeyden önce emperyalist met-ropollerdeki sanayinin işleme için zo-runlu olan petrolün çıkartıldığı Ortadoğu'ya Türkiye'nin bir sıçrama tahtası duru-munda olmasından geliyor. Ortadoğu ile o-lan ilişkilerinde emperyalistler açısından Türkiye, kara, hava ve deniz yollarının kullanılabilceği, her türlü askeri yiğ-nağın yapılabileceği, savaşta bir destek ve ikmal üssü olarak kullanılabileceği alan oluyor. Türkiye'nin Rus sosyal emperyalist-leriyle olan yakınlığı onun önemini daha da arttırıyor. Böylece Amerikan emperya-listleri bu büyük rakibinin hemen köşesin-de askeri yığınak yapacaklar, casusluk fa-liyetleriyle, radar üstleriyle rakibinin askeri varlığını denetleyeceklerdir.

Bu öneminden dolayı emperyalistler Türki-ye'ye yönelik faaliyetlerine hız verdiler. Bürüksel'de toplanan Nato kurulları, Türki-ye'ye yapılan askeri yardımın arttırılmasını kabul etti. Emperyalistler zaten ekono-mik alanda yıllardır IMF, Dünya Bankası gi-bi emperyalist-tefeciler ahtapot kuruluşlar aracılığıyla, Türkiye'nin yoksul emekçi halkının alınterini, ucuz iş gücünü, ülke-nin yer altı, yer üstü zenginliklerini art-tan bir hızla yağmalyorlar. Artık emper-yalistlerden yeni alınan "yardım" lar(!) ve krediler, eski borçların faizlerini ö-demeye dahi yetmiyor. İnzalanan her antlaş-ma, alınan her kredi kölelik zincirlerini biraz daha pekiştiriyor.

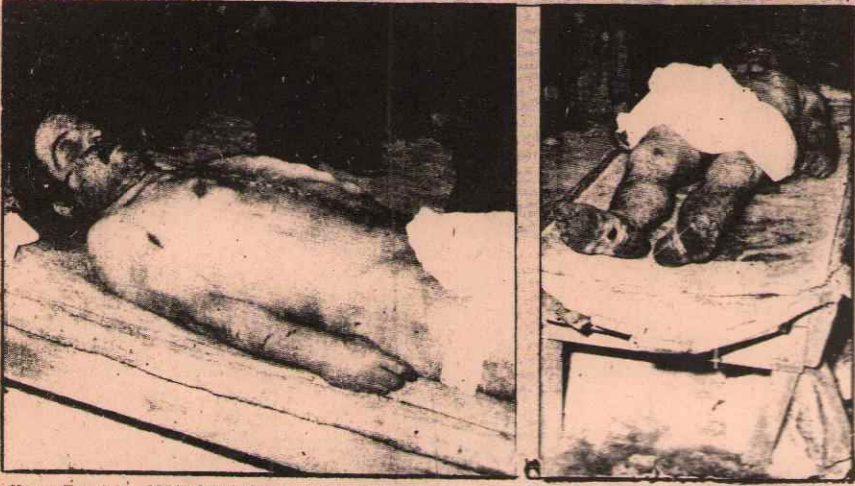
İşte son günlerde hızlanacağı belli olan askeri yardım(!)larda bu sömürü zincirinin bir halkasıdır. Ekonomilerini giderek aske-rileştiren emperyalistler, böylece oldukça yüksek fiyatlarla askeri araç-gereç satışı için pazar bulmaktadırlar. Onların bu ka-dar eli açık bir şekilde Türkiye'deki usak-larına son model tanklar, uçaklar gibi sil-ah vermelerinin nedeni, aynı zamanda Tür-kiye'de ki ordunun denetimlerindeki bir u-şak ordu olmasından ileri geliyor. Nato ve onun başını çeken ABD faşist Türk ordusu-nun Ortadoğu'da kendisinin bir uzantısı o-larak gördüğünü ilan ediyor. Zaten çeşitli kölelik antlaşmalarıyla bu ordu, Nato için-de kümelenmiş emperyalistlerin bölgedeki çıkarlarını korumayı resmen üzerine almış-tır. Diğer yandan alınan bu yeni askeri "yardım"lar ekonomik hayattaki direk-mön etkiliyecektir. Alınan askeri araç-gereç mal-zemelerinin maliyeti yeni vergilerle, yeni zamlarla emekçi kitlelerinin sırtına yıkılacaktır. Halkın sırtındaki ağır yüke, ye-ni eklemeler olacaktır.

Doğrusu emperyalistlerin bütün bunlardan dolayı Türkiye'ye bu "sıcak" ilgiyi göster-meleri yerindedir. Zaten başka türlü dav-ranmaları mümkün değildir. Ancak ne varki fazlaca sevinmelerine gerek yok, Hergün gittikçe bilinçlenen, hergün gittikçe mü-cadelesine hız veren Türkiye halkı, emper-yalistlerin sevincini kursağında bırakacaktır. Onların bölge halklarını ve halkı-mızı katletmek, gerektiğinde toptan imha etmek için faşist Türk ordusuna devrettik-leri silahların namluları kendilerine çe-virilecektir.... İşte o zaman asıl sevinen-ler halk olurken, bütün gericiiler bilinen sonlarına kavuşacaklardır. Bütün dünya halkları gibi halkımızda, emperyalistleri, sosyal emperyalistleri ve usakları yerle bir edecektir. Emperyalistlerin tasmalı usaklarının imzaladığı her türlü ekono-mik, siyasi, askeri kölelik antlaşmaları fesh edilecek, ülkemiz özgür ve bağımsız olacaktır....

A. Atılğan

İŞKENCE FAŞİSTLERİN MESLEĞİDİR

BUNA DA "İŞKENCE DEĞİL" DEYİN !

Kars Emniyet Müdürlüğü'nde gördüğü işkence sonucu ölen Oruç Korkmaz'ın vücudu çürükler içindeydi.

Oruç Korkmaz, işkence uygulamalarının yeni kurbanlarından biri oldu.

Ülkemizde, faşist hakim sınıfların devrimcilere ve tüm emekçi halka karşı uyguladığı zulmün en alçakça örnekleri işkence-lerdir. Bugün Türkiye'nin hemen her karakolunda, kışlasında, hapishanesinde ve özel işkence yuvalarında; faşist işkenceciler yine iş başındadır. Bugün ülkemizde emniyet müdürlüklerinden, üst katlarından atılarak öldürülme; ardından intihar etti yayanları; "olağan adli vakalar" durumundadır.

İşkence sırasında, adi ırz düşmanları; genç kızların ırzına geçmekte; cinsel uzuvlara çeşitli adi küfürlerle, sadistçe cop sokmaktadırlar. Bu insanlık dışı yaratıklar bu gibi adiliklerden zevk duymaktadırlar.

İşkence sırasında öldürülüp, boş arazilerde, mezarlıklarda başına kurşun sıkılarak bırakılan; "faili meçhul cinayetlere" kurban gidenlerin sayısı belli değildir. Yolda, şüpheli olarak çevrilip, günlerce falakaya çekilenlerin sayısını bilen yoktur.

Bütün bunlar bugün herkesin bildiği, duyduğu, gördüğü, yaşadığı olaylardır. Artık bu olayları hakim sınıflar bile bütünü ile gizleyememekte; bir birlerini işkence yapmakla suçlamaktadırlar. Sahtekarca birbir-

leri hakkında işkence araştırması yapılmasını sözde talep etmektedirler. Gerçekte bunların hepsi göstermeliktir.

İşkence faşist düzenin bir yan ürünü ve onun ayrılmaz bir parçasıdır. Bu düzenin bekçi köpekleri gerçekte işkenceye karşı çıkmazlar. İşkenceye karşı çıkmak demek; işkencecilerin cezalandırılmasını gerçekten istemek demek, işkencenin kaynağını kurutmak için mücadele etmek demektir.

İŞKENCENİN KAYNAĞI KOMPRA-DOR PATRONLARININ VE TOPRAK AĞALARININ FAŞİST DÜZENİDİR !

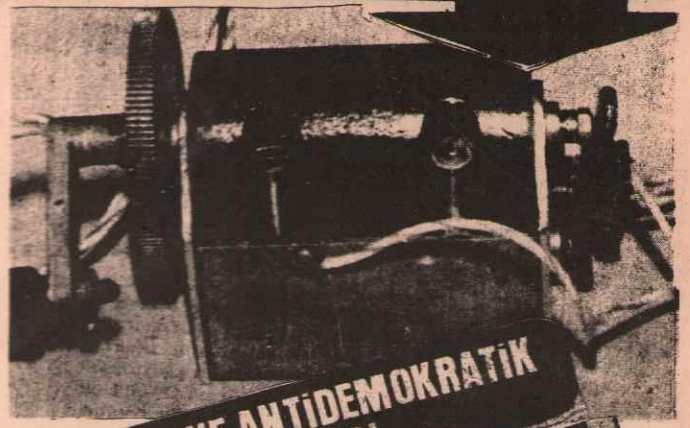
KAHROLSUN İŞKENCECİLER !

KAHROLSUN KOMPRA-DOR PATRON-AĞA DÜZENİ !

E.Kartal

★ ★ ★

BU BİR İŞKENCE ALETİDİR

K... Mahallesi bazı yurttaşlar karakolda diklerini ve göçe zorlandıklarını açıkladılar

İŞKENCE OLAYLARI VE ANTİDEMOKRATİK BASKILAR ELE ALINDI!

Ankara Tabip Odası üyelerini işkence suçlarına devlet olmamaya çağırıyor

Bursa Emniyet Müdürlüğü'nün en üst katının işkencehane olarak kullanılması

● Kendisine işkence yapıldığını iddia eden bir genç: "Bizi gizli örgüt kurmaktan suçluyorlardı. İçlerinde 'Şef' diye hitabedilen kişi, 'Bizim hareketimiz 2. Kuvay-ı Milliye Hareketidir. Bu hareket ne siyasi partilere ne de hükümete bağlıdır. Bu savaşta siz başlattınız, şimdi bizim esirimsiniz, diyor."

YENİ CİNAYET, İŞKENCE VE KATLİAM ÖRGÜTLERİ KURULUYOR

Faşist diktatörlüğün sözcüleri son günlerde "anti-terör birliği" adı altında yeni bir örgüt kurduklarını ilan ettiler.

Bu durum, hakim sınıfların son günlerde iyice azgınlaştıklarını, toplumsal hayatın her alanında yoğunlaşan halkımız üzerindeki faşist baskı ve sömürü zincirine yeni bir halkanın eklendiği anlamına geliyor.

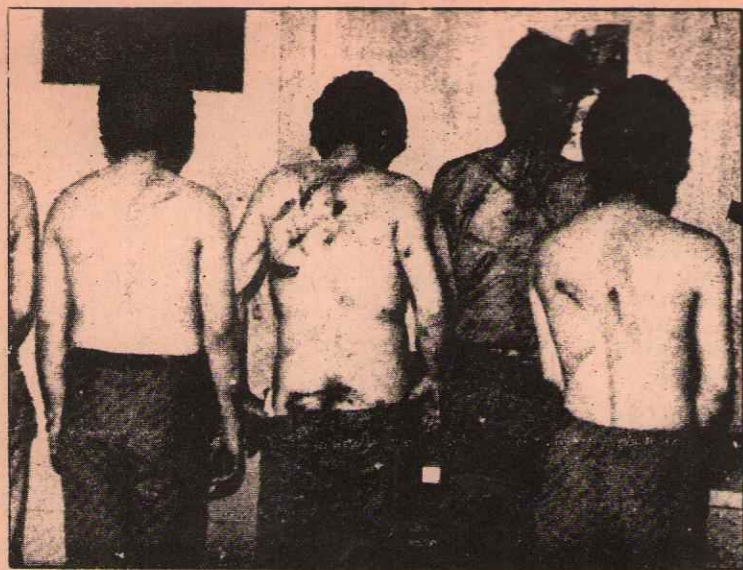
Hakim sınıflar yıllardır oluşturdukları resmi ve sivil cinayet örgütleri aracılığıyla halkımıza her türlü zulmü reva gördüler. Ancak onların yaptıkları işken celer, baskı ve katliamlar, kısa sürede bu cinayet-baskı yuvalarını geniş halk kitlelerinin gerçek kimlikleriyle tanımlarına yol açtı. Halk kitlelerinin bu faşist örgütlere karşı öfkesi alabildiğine derinleşti ve giderek mücadeleye dönüştü. Bu durum karşısında aralarında dalaşan hakim sınıf kliklerinin bir kısmı dahi "aşırılıklardır", "gizli bir takım şeylerin açıklanması" gerektiğini söyleyip, "işkence iddialarının araştırılmasını" istediler! Bu örgütlerin üzerinde tir tir titreyen hakim sınıflar, ulusal ve uluslararası arenada gelişen muhalefet karşısında kendilerini savunamaz hale geldiler...

Bu örgütlerin başında MIT-Kontr-gerilla gelmektedir.

MIT, yıllardan beri işkence uygulayan provokasyon örgütleyen, halk içinde bir ajan-muhbir ağı kurmaya çalışan, adeta insan kanıyla beslenen bir kuruluştur. Gizli bir devlet teşkilatıdır.

Türkiye halkının yiğit evlatlarını işkencede katleden bu örgüttür. Emniyet sayraalarında, MIT binalarında, en adi işkence yapanlar, elektrik verenler, kadınlara tecavüz edenler, kol bacak kırıp, gencecik fidanları sakat bırakanlar bunlardır. Halk içinde kişiliksiz, satılmış unsurları, bir miktar "yem" le satın alıp, ajan-muhbir ağı örgütleyen, devrimcileri, yurtseverleri jurnalleyp yaka-

Devamı 11. sayfa

Cop darbeleri sonucunda, sırtlarında neredeyse çürümedik yer bırakmadılar.

Komando saldırısı beklerken, polislin hişmine uğradılar

Eskişehir'de Takkalı Mahallesi basan polisler, aralarında kadınların da bulunduğu 50 Alevi yurttaş döverek gözaltına aldı

"Çocukları bile copladılar!"

ESKİŞEHİR (ÖZEL) ESKİŞEHİR'de 30 Mayıs günü Tak-

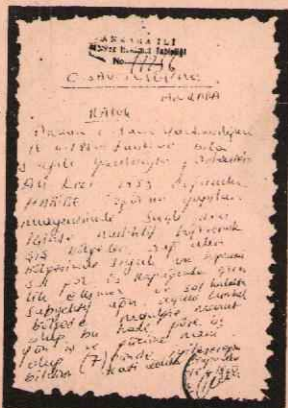
"Daha sonra emniyete götürüldük. Polisin bu tutumu orada da devam etti.

Yenişehir Sağlık Lisesi Müdürü de işkenceye başladı

ANKARA (DEMOKRAT) Yenişehir Sağlık Meslek Lisesi Müdürü Ali Yanar'ın öğrencilere ve personele baskı uyguladığı öğrenildi. Ali Yanar'ın son olarak da okul öğrencilerinden Habibe Özgür'ü dövdüğü bildirildi. Habibe Özgür'ün olay sonrası Merkez Hükümet Tabipliği'nden aldığı raporda ancak 7 günde iyileşebileceği kaydedildi.

Habibe Özgür'ün Ankara İli Merkez Hükümet Tabipliği'nden aldığı 11236 sayılı raporda, "saç ve deri içinde alın bölgesinde iç kanama, sol gözün üst kapagında vurmadan ileri gelen morar-

(Devamı 7. Sayfa)

Sağlık Lisesi Müdürünün bir öğrenciyi işkence yaptığını gösteren raporun kopyası.

Çocuk çocuk sahibi kadınları bile sıradayından geçirdiler. (Fotoğraf: Aydınlık)

DEVİRİM ŞEHİTLERİ ANILDI

ONLAR DÖVÜŞEREK ÖLDÜLER GÜNEŞE GÖMÜLDÜLER

Geçtiğimiz Mayıs ayı içinde halk demokrasisi ve sosyalizm yolunda şehit düşmüş devrimcileri anmak için devrim şehitlerini anma geceleri düzenlendi. Batı Almanya'nın bir çok şehrinde, Batı Berlin'de, Avusturya'da, Fransa'da yapılan bu gecelerde ATİF'li, TÖK-YD'li devrimciler devrim şehitlerinin hayat ve mücadelelerini militan bir şekilde dile getirdiler.

'Devrim şehitlerini anmak; devrim yolunda savaşmaktır' anlayışı temelinde düzenlenen gecelerde, toplantılarda, dağıtılan bildirilerde devrim şehitlerinin aktif mücadelesini sonuna kadar savunmak ta ve sürdürmekte kararlı olduğumuz açık bir şekilde vurgulandı. Diğer taraftan bugün var olan çeşitli devrimci guruplar arasında devrimci dayanışmanın gerekliliği savunuldu. Devrim şehitlerinin mücadeleleri anlatılırken onlar arasındaki devrimci dayanışmadan da örnekler verildi ve bu dayanışma bugün devrimcilik adına devrimci dayanışmayı baltalamak isteyenlere karşı kararlılıkla savunularak bu gurupların pratiği teşhir edildi.

Bugün devrim saflarında yer alan Halkın Kurtuluşu, Devrimci-Yol gibi guruplar, devrim şehitlerini anma adına düzenledikleri toplantılara, gecelere katılmaya gelen diğer devrimci gurupları alma makla devrimci dayanışmayı nasıl baltalamakla dikkatleri açıkça sergilediler. Darmstadt'da ATİF'li devrimcilere, Bonn'da Halkın Yolu'na fiziki saldırılar düzenleyen Halkın Kurtuluşu, gönüllü olarak karşı-devrim gitmek istediğini de göstermiş oluyor. Bugün, düzenlediği anti-faşist, anti emperyalist toplantılara gelen demokratlara, devrimcilere karşı "barikatlar" kurarak Halkın Kurtuluşu, sosyal faşistlerin yaptığı gibi devrimcilere "Mao'cular" diyerek saldırıyor. Gerek Halkın Kurtuluşu'nun gerekse Devrimci Yol'un devrim şehitlerini anma toplantılarında devrim şehitlerinin aktif mücadelesinin sürdürülmesinin, devrimci dayanışmanın gerekliliğinin üstü örtüldü. Fakat devrimcilik adına yapılan bu sahtekarlıklar gün geçtikçe daha açık bir şekilde belli oluyor. ATİF'in düzenlediği gecelere katılan binlerce işçi, emekçi bu gerçekleri daha iyi kavıyor.

Aşağıda çeşitli bölgelerde yapılan devrim şehitlerini anma toplantıları, geceleri hakkında haberleri yayımlıyoruz.

HEILBRONN

10.5.1980 de düzenlenen devrim şehitlerini anma gecesine 1200 ün üstünde işçi, emekçi katıldı.

Devrim şehitlerinin anısına saygı duvarıyla başlayan gecede, şehitlerin mücadelesini anlatan program büyük ilgi gördü. Gecede Partizan'ın mesajı okundu. Mesajda Türkiye proletaryasının yiğit önderi İbrahim Kaypakkaya'nın siyaseti anlatıldı ve sözde Kaypakkaya'ya sahip çıkıp özde onu reddedenler teşhir edildi.

Genel olarak olumlu olan gecede 2000 Mark bağış toplandı.

KIEL

26.5.1980 tarihinde derneğimiz Kiel ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği tarafından halk gecesi ve devrim şehitlerini anma gecesi yapıldı. Gecede Türkiye'de devrim yolunda şehit düşmüş devrimcilerin anısı yaşatıldı. Komprador patron ağa devletinin sadık usaklığını üstlenen MHP nin boz itlerinin geceyi engelleme çabaları devrimcilerin çalışmasıyla boşa çıkarıldı.

Gece esas olarak disiplinli ve olumlu idi. Gecenin yapıldığı yerin küçük olması eksiklikti. Geceye 300 ün üzerinde kitlenin katılması önemli bir gelişmeyi temsil etmektedir.

Derneğimiz anti-faşist, anti-emperyalist bir kuruluştur. Bundan böyle halk geceleri yapılacak, devrim şehitlerinin anıları yaşatılacak ve emperyalizmin yoz kültürü teşhir edilip halkımızın öz kültürü yayılacaktır.

DARMSTADT

Darmstadt'daki devrim şehitlerini anma gecesine 900 civarında kitle katıldı. Olumlu bir şekilde geçen gecede Partizan taraftarları Türkiye devrimi için bağış toplamak istediler. Bu istek oradaki işçiler, öğrenciler, emekçiler tarafından geniş ölçüde desteklendi ve toplanan bağış 1700 DM yi buldu.

Gider...gider, nice koçyığıtler gider seninde içinde bir oğlun varsa çok degildir Ey mavi gök ! Ey yağız yer billesin ki Yüreğimiz kabına sığmamakta Örsle çekiç arasında yoğrulduk Hıncımız derya gibi kabarmakta

NÜRNBERG - FÜRTH

Her yıl olduğu gibi bu yılda Nürnberg de devrim şehitleri anıldı. Ülkemizde halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi yolunda şehit düşen komünist devrimciler, önderler ve çeşitli siyasi guruplara dahil olan devrimciler büyük bir coşkuyla anıldı. 24.5.1980 Cumartesi günü ATİF-TÖK/YD nin ortaklaşa hazırladıkları devrim şehitlerini anma toplantısı 700ün üzerinde büyük bir kitle tarafından programın sonuna dek ilgiyle izlendi. Toplantı için gerekli yerin bulunması ve propaganda çalışması çok kısa bir zamana sınırlanmıştı rağmen kolektif ve aktif çalışma sonunda büyük bir kitlenin toplantıya izlenesi sağlandı, ayrıca geçen yıllardan değişik olan toplantının merkezi oluşu idi. Toplantı tüm devrim şehitlerine 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Halk ozanları saz ve sözleriyle devrim şehitlerinin mücadelelerini dile getirdiler. Gecede bağış kampanyası açıldı. 1000 DM nin üzerinde bağış toplandı. Programda dialar ve tiyatroyla Türkiye proletaryasının önderi Mustafa Suphi ve yolcularının mücadelesi anlatıldı. Daha sonra Sinan Cemgil ve arkadaşları, Mahir Çayan ve arkadaşları, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının mücadelesi, Türkiye proletaryasının önderi, TKP/ML nin kurucusu İbrahim Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesi anlatıldı. Mustafa Suphi ve yoldaşlarını katleden anti-komünist Kemalist hareket ve 12 Mart açık askeri faşist diktatörlük teşhir edildi.

Devrim şehitlerinin ölümsüz olduğu, döken her damla kanın hesabının mutlaka sorulacağı vurgulandı. "Birlik-Mücadele-Zafer", "Yaşasın ATİF-TÖK/YD" sloganlarının sık sık atıldığı toplantı tüm kitle tarafından devrim andı içilerek dağıldı.

HAMBURG

Hamburg Türkiyeli İşçiler Derneği, 25.5.1980 tarihinde devrim şehitlerini anma gecesi yaptı. Geceye 700 kadar kitle katıldı. Derneğin üye ve taraftarlarının geceye hazırlık döneminde geniş olarak bilet satmaları geceye kitlenin geniş ölçüde katılmasında birincil derecede rol oynamıştır. Gecenin programı iyi olmasına rağmen teknik arızadan dolayı kitle gecede programı doğru dürüst izleyememiştir. Gecede devrimci türkü ve marşlar söylenildi. Programın esasını oluşturan "Özgürlüğün Bedeli" isimli tiyatro teknik arızaya rağmen dikkatle izlendi. Genel olarak gece olumlu idi.

Özür

Mücadele'nin 45. sayısında Hamburg'la ilgili haber bölümünde Altona'daki olayın 20 Mayıs'ta olduğu yazılmıştır. Bu haberde tarih yanlış verilmiştir. Olay 10 Mayıs günü olmuştur. Okuyucularımızdan özür dileriz.

B.BERLİN

Devrim şehitlerini anma gecesi Batı Berlin'de 30 Mayıs'ta yapıldı. Batı Berlin Türkiye İşçiler Derneği ve Türkiyeli Öğrenciler Derneğinin ortaklaşa hazırladığı geceye 700 e yakın kitle katıldı. Türkiye proletaryasının önderi Mustafa Suphi'den bu yana devrim şehitlerinin hayatı ve mücadelesi şiirler, koro, saz pankartlar ve diaların yer aldığı programda bir uyum içinde anlatıldı. "Önder yoldaşın sorgusu" adlı tiyatro ile faşist Türk devleti tarafından işkencede katledilen İbrahim Kaypakkaya'nın faşistlere karşı örnek direnişi sergilendi. Zaman zaman işçilerin, emekçilerin faşist düzene kinlerini dile getiren sloganlar haykırmalarıyla kesilen, işçilerin, öğrencilerin kolektif bir çalışmasının bir ürünü olan program ilgiyle izlendi. Gece devrim şehitlerinin militanca anıldığı bir gece oldu.

FRANSA

18 Mayıs günü FTEKD (Fransa Türkiyeli Emekçiler Derneği) ve FTÖB (TÖK-YD) olarak Türkiye'de halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde şehit düşen devrimciler için yaptığımız toplantıya 150 civarında kitle katıldı.

Yeterli propaganda yapılmamasından dolayı az kitle toplayabildik. Toplantıda bizlerin devrim şehitlerine nasıl sahip çıktığımız anlatıldı. Dialar gösterildi. Halk ozanları devrimci türküler söylediler. 'Potemkin Zarhlısı' adlı film gösterildi. Geceye gelen mesajlar okundu. Partizan'ın mesajı okunurken Devrimci-Yol ve Halkın Kurtuluşu salonu terkettiler. Bu da onların devrim şehitlerine nasıl sahip çıktıklarının bir örneğidir. Ayrıca Kanada Marksist Leninist Örgütü Mücadele'nin, Amerika Birleşik Devletleri Devrimci Komünist Partisi'nin, 'Fransa Marksist-Leninist Örgütü'nün ve 'Proletarya Enternasyonalizmi İçin' in mesajları okundu. Yunanlı ilerici öğrenciler Sendikası' sözlü olarak başarı mesajı ilettiler.

Devrim şehitlerinin mücadeleleri bize rehber olsun!

Devrimciler ölür, devrimler sürer ! Tüm devrim şehitlerinin öçleri alınacaktır !

FTEKD
FTÖB (TÖK-YD)

YUKARI AVUSTURYA

Yukarı Avusturya ve çevresindeki anti-faşist, anti-emperyalist Türkiyeli işçi ve gençliği, şimdiye kadar olan dağınık bireysel çalışmalarını örgütlü çalışmaya ve bir araya getirmeyi amaçlayarak Yukarı Avusturya'da Türkiyeli işçi gençlik dayanışma komitesini kurdu. Komite kurulmaz ilk eylemi devrim şehitlerini anmak için bir bildiri çıkardı. Ve Türkiye'de işçilere dağıtıldı. Zamanın kısa olmasına rağmen devrim şehitlerini anma toplantısına 50 civarında Türkiyeli arkadaşlar katıldılar. Yukarı Avusturya'da ilk defa böyle bir eylemin yapıldığı; Propaganda ve ajitasyon yeterli olmamasına; dar bir çevreye duyurulmasına rağmen katılan kitle tarafından coşku ile karşılandı. Ve beklenenin üstünde bağış toplandı. Bu da yeni katılan arkadaşlar için belli bir ölçüt oldu. Biz de komite olarak onların bu güvenine layık olabilmemiz için kısa bir zaman içinde lokal yeri bulduk, çalışma programımız hakkında ikinci bildiriyi çıkardık. İki bin adet olan ikinci bildirimizi Yukarı Avusturya çevresine dağıttık. Komite olarak tasarladıklarımız ve çalışma programımız bildiride ilişiktir. Amacımız kısa bir zamanda komitemizi örgütlemenin bir üst seviyesi olan derneğe dönüştürmektir.

- BİRLİK, MÜCADELE, ZAFER !

- YAŞASIN YUKARI AVUSTURYA TÜRKİYELİ İŞÇİ GENÇLİK DAYANIŞMA KOMİTESİ !

Viyana

Viyana'da yapılan devrim şehitlerini anma gecesine 300 ün üstünde demokrat, devrimci katıldı. Genel olarak olumlu geçen gecede devrim şehitleri militan bir şekilde anıldı.

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

SOSYALİST GERÇEKÇİLİK

Sosyalist gerçekçilik, burjuva edebiyatına, şiirine, sanatına karşı süregelen bir mücadele içerisinde gelişmiştir. Özellikle 1917 büyük Ekim devriminden sonra, Sovyetler Birliği'nde sosyalist gerçekçi sanatın, edebiyatın temelleri atılmış; zorlu bir çalışma evresi sonucunda, bu çalışmanın meyvaları Sovyet halkına sunulmuştur.

Stalin önderliğinde Bolşevik Partisi, Edebiyat, müzik ve felsefe konularına ciddi bir şekilde eğilmiştir. Özellikle Jdanov (*) Bolşevik partisi önderliğinde, sosyalist toplumun kültür hayatında varlığını sürdüren ve gerek doğrudan, gerek se çeşitli kılıflar arkasında burjuva düşüncelerini yaygın sanat ve felsefe akımlarına karşı ideolojik mücadele vermiştir.

Jdanov'un edebiyat ve müzik üzerine yazdığı yazıları sosyalist gerçekçiliğin temel ilkelerini sanat-edebiyata uygulamada, halkın duygu, düşünce ve ihtiyaçlarına cevap vermede; emperyalizmin ve revizyonizmin çürüyen ve yoz niteliği konusunda uyanık olma, devrimci sanatçı ve yazarlara ışık tutmuştur.

Stalin yoldaş, Sovyet yazarlarına "insan ruhunun mimarları" adını vermiştir. Bu ne anlama gelir? Bu herşeyden önce sanat eserlerinde hayatı gerçeğe uygun bir biçimde yansıtabilmek, ama bu yansıtmayı başarabilmek için de hayatı devrimci gelişmesi içinde tanımak gereklidir.

Gerçeği ve tarihsel gelişmeyi, sanat içeriği yüksek bir şekilde ortaya koyarken, işçilerin, emekçilerin sosyalizm ruhuyla eğitilmesi ve ideolojik dönüşümlerinin sağlanması göreviyle de birleştirmek gereklidir. Sosyalist gerçekçilik, edebiyat ve edebiyat eleştirisi yöntemi budur.

Demek ki, Sosyalist Gerçekçilik'te temel olan gerçekçi kendisidir. Konu ve esinlenmeler ancak gerçeklerde aranıp bulunurlar. Sanatçının dünyası kendi subjektif bilinci değildir. Her iki aygıtını da gerçek hayatın toprağına basmalıdır. Okuyucu var olmayan bir dünyayı ve kahramanları yansıtan, okuyucuya temelsiz ve düşsel bir dünya sunarak, hayatın gelişmelerinden ve boyunduruğundan kaçmasını sağlayan romantizmden bağlarını koparmak demektir. Aygıtını sağlam materyalist temellere basan gerçekçi edebiyatta da romantizm vardır, ama bu yeni bir tür romantizm, devrimci romantizmdir.

Sosyalist gerçekçi edebiyatın temel yöntemlerini sıralayacak olursak :

Usta bir şekilde, ideolojik ve sanatsal içeriği yüksek eserler ortaya koymak.

Halkın sosyalizm ruhuyla eğitilmesinde etkin örgütleyicileri olmak.

Sınıfsız toplumun kurulması mücadelesinde en ön saflarda yer almak.

Sanat eserlerinde hayatı gerçeği uygun bir şekilde yansıtmak.

Hayatı ve devrimci mücadelenin gelişmesini iyi tanımak.

Öz ve biçim arasında ustaca bir bağ kurmaktır.

Sosyalist gerçekçilik edebiyat alanında, Stalin dönemindeki Sovyetler Birliği'nde, kurtuluşun sonraki Arnavutluk'ta da yerli yazarlar yetiştirmiş, örnek eserler ortaya koymuşlardır. Örneğin Ostrovski, bir İsmail Kadare, Gorki ve daha bir çokları sosyalist gerçekçiliğin öncülüğünü yapmış yazarlardır.

Örnekler verecek olursak, İsmail Kadare'nin "Şenlik Kurulu" adlı öyküsü, sanat içeriği yüksek, düzgün ve akıcı bir dille gerçek bir öyküyü anlatır. Konusu şöyle; Arnavutluk'ta yükselen özgürlük mücadelesini kanlı bir şekilde bastırabilen Osmanlı imparatorluğu padişahı II. Mahmut'un fermanı ile yeniden barış ortamının doğması için bir kurul oluşturulmuştur.

Bu kurulun düzenlediği şenlik gününe çağrılan Arnavutluk ulusal kurtuluş mücadelesinin önderleri ikinci gizli bir fermanla topyekün katledilmek istenmektedir...

Ostrovski'nin "Ve Çeliğe Su Verildi" adlı eserinde ise, Rusya'da devrimden sonra ortaya çıkan zorluklar, gericiilerin ayaklanmaları, küçük burjuva unsurların kaypaklıkları, devrim için canla-başla çalışan komünistlerin mücadelesi konu edilir. Bu değerli sanatçıların konuları hayatın gerçeklerinden sözedir.

Oysa burjuva edebiyatı neden sözedir? Var olmayan bir dünya ve kahramanlardan. Bu edebiyat türünün başını çekenler ülkeimiz Türkiye'de hakim durumdadırlar. Örneğin, Muazzez Tahsin Berkant, Kerime Nadir vb... Bu tür şazarların konularının temel bir bireysel aşktır.

Mesela; genç kız çok fakir ama aynı zamanda oldukça da gururludur. Bu pozisyonda bazen erkek de olabilir. Erkek Kont ve ya daha yüksek bir yerde görevlidir, zengindir, şato veya malikanesi vardır. Bu şato korkunç ihtişamlıdır; usakların, hizmetçilerin sayısı belirsizdir. Romanın kahramanı tüm yeteneklere sahiptir, kadın sa çok güzel, erkekse çok yakışıklıdır. Çevresi ona tapınarcasına saygı ve sevgi göstermektedir.

O, etrafında pervane gibi dönen, bir dediğini iki etmeyen zengin ve aynı tabakaya mensup hayranlarına hiç de yüz vermez; gözü romanın ikinci kahramanı, fakir ve kişisel gururunu herşeyin üstünde tutan sevgilidir. Bazen değişiklik olsun diye şato ve malikaneye esrarengiz, korkulu halalar da verilir.

Diğer işledikleri bir konu daha vardır. Bu acıklı, ağlatıcı, kahredici bir türdür. Birbirini çalgınca seven romanın kahramanları yakında evleneceklerdir. Ama kadın veya erkek ölümcül hastadır, bunu hasta olan diğerine belli etmemek için büyük tiyatrolar çevirir. Sonunda hasta olan sevgili ölür. Hayatta kalan hasta melankoliye tutulmuştur, yaşayan bir ölüdür. Hergün elinde güllerle sevgilisinin mezarına gider, onunla konuşur, yeminler eder, bazen de onu gerçekten gördüğünü sanır. Romanın kahramanın hayatı artık mezarlık la ev arasında geçmeye başlar.

Fakat yine değişiklik olsun diye bazen de; ölen kadının kendisine tıpatıp benzeyen genç kızını vardır. Bu kız yıllar sonra edamin karşısına çıkar. Adam kaybettiğini sandığı kadını bulmuştur, işler iyice romantikleştirilir vs...

Bu tür burjuva edebiyatından daha onlarca örnek vermek mümkündür. Fakat önemli olan Sosyalist Gerçekçilik ile burjuva edebiyatı arasında olan büyük farkı görmek ve tanımdır. Bu her iki akım sadece edebiyat alanında değil, diğer sanat dallarında da kendini gösterir. (Şiir, resim, müzik vs). Bu alanda da sosyalist gerçekçi sanat ve burjuva sanatı kıyasıya bir mücadele içerisinde dir. Hangi sanat dalında olursa olsun burjuvazinin kokuşmuş, yoz edebiyat ve sanatına karşı mücadele etmektir. Mücadele edebilmek için de Sosyalist Gerçekçi edebiyat ve sanatın öncülleri olan değerli yazarların eserlerini okumak, onlardan öğrenmek, pratikte uygulamak gereklidir.

B. EMEL

(*) Jdanov (1896-1948), Ekim Devrimine katılmış, iç savaşta beyazlara, sosyalizmin inşası döneminde de karşı-devrimci Troçki-Zinoviyev gibi gibi unsurlara karşı mücadelede yer almış, özellikle 1934'de Kirov'u öldürmelerinden sonra Leningrad Parti örgütünün başına geçerek bunlara karşı etkin bir mücadele yürütmüştür. Jdanov Alman faşist işgalcilerine karşı üstlendiği Leningrad'ın savunmasına da başarıyla yerine getirmiş bir bolşeviktir. 1934'de 17. Parti Kongresinde Merkez Komitesi, 1938'de ise, 18. Parti Kongresinde ölümüne kadar yüklediği propoganda ve ajitasyon göreviyle Siyasi Büro üyeliğine seçilmiştir. Jdanov hayatının sonuna kadar Komünist partisinin bir savaşçısı olarak ön saflarda mücadele etmiştir. (Kaynak, A.A. JDANOV Edebiyat, Müzik ve Felsefe Üzerine. Bora yayınları, Önsöz.)

DÜNYANIN DOSTÇA KURULDUĞUNU SÖYLEYENLERE KARŞI

"Böylesi çok iyi, değiştirmeyelim hiçbir şeyi"

Bunu mu diyelim güle oynaya ?
Bardağı görelim de ölmeyi mi seçelim
susuzluktan?
Boşunu mu alalım dururken dolu bardak?

Soğukta oturup kalmışlar vardır hani,
hani, istenmeyen kişiler,
onlar gibi mi yapalım,
onlar gibi, "biz dışarda kalsak.." mı
diyelim
hoş olsun diye şu bayların gönlü,
bize günlük nafakamızı veren hani şu...

Bizce en iyisi, kalkmak, yeter artık demektir,
vazgeçmemek için kırıntısından bile yaşamın,
karşı çıkmaktır var gücümüzle acıyı doğuranlara,
yaşanır hale getirmektir bütün insanlara dünyayı.
B. BRECHT

SEVİYORUM SENİ

Sensiz geçen günlerim acı artık
Penceremden gelişini bekliyorum
Bu ev sen gelince villa olur
Kaçıyorum insanlardan yaban gülü gibi
Yollar bana çok ıssız geliyor
Ormanlarda gamsız bir kuş olsam
Uzaklardan çağırıyorum seni
Müzik gibi dinlemek istiyorum sesini
Senin aşkını duyuyorum içimde
Dilerim en mutlu kişi biz oluruz.
(Kaynak, 1971 'in Genç Şairleri)

Yukarıda görülen iki ayrı şiir, iki ayrı dünya görüşünü yansıtmaktadır. Birincisi, Sosyalist gerçekçi sanatın ilkerinden hareketle, devrimin propogandasını yapmaktadır. İkinci şiir de görüldüğü gibi; temel bireysel mutluluk, vs. dir.

YORUMSUZ

Kültür Bakanlığı, dansöz Tekgül'e, "şeref belgesi" verecek

ANKARA, THA Kültür Bakanı Tevfik Koraltan tarafından dansöz Özcan Tekgül'e "şeref belgesi" verilecektir. Kültür Bakanlığı yetkilileri, Bakan tarafından törenle verilecek yıldız çerçevesi ve imzalı "şeref belgesi"nin yalnızca Özcan Tekgül'e verileceğini, Bakan'ın çeşitli sanatçıları da daha önce bu yolla ödüllendirdiğini söylemişler. "Bunun şüphe ile karşılanmasına lüzum yoktur, bu tür belgeler dedikodu çıkarılsın diye değil, cemile olsun diye verilmektedir" demişlerdir.

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ !

KADINLAR KOCALARININ KÖLESİ DEĞİLDİR

" Tarihden biraz anlayan her kişi, büyük toplumsal değişimliklerin, kadınlar katılmadan olmayacağını bilir. Toplumsal ilerleme kadının toplumdaki yerine bakılarak tam olarak ölçülebilir."
(K.Marks,Kugelmann'a mektup - lar,Alm.cilt 32,s.582)

ATIF'in bir derneğinde geçenlerde gelişen bir olay,ve olay karşısında takınılan çeşitli tavırlar;evlilik-boşanma;evlilikte şiddet kullanma gibi konularda tartışmayı gündeme getirdi.Tartışmalar bu konuda bir çok yanlış düşüncenin hala hakim olduğunu gösterdi.Bu konuda sürdürülen tartışmaya bu sayıdan itibaren sayfalarımızda yer vereceğiz.Aşağıda bu konuda tartışmak üzere devrimcilerin tavırlarının ne olması gerektiği üzerine bir yazıyı yayınlıyoruz.

MÜCADELE YAZI KURULU

KADINLAR KOCALARININ KÖLESİ DEĞİLDİR !

ATIF 3. Genel Kurulunda,Yönetim Kurulu adına sunulan raporda "kadınlarla ilgili çalışmalar" bölümünde,yapılan çalışmaların yetersizliği belirtiliyor ve çeşitli yanlış anlayışlara dikkat çekiliyordu.Devrimci erkek arkadaşların bu konuda tavırları hakkında şunlar söyleniyordu :

"... Devrimci erkek arkadaşlar da genelde bu meselenin önemini kavramamışlardır. Feodal düşünceler geniş çapta erkek arkadaşların üzerinde hakimiyetini sürdürmektedir.Derneklerde devrim üzerine konuşan erkek arkadaşların,evlerde kadın arkadaşlara uyguladıkları baskı olağan bir durumdur."
(ATIF 3.GK BELGELERİ s.27)

DIŞARDA"DEVİRİMÇİ" -EVDE "FEODAL DESPOT "

Bu tespitlerin doğruluğu hergün pratiğimizde doğrulanmaktadır.Bugün bir çok derneklerimizde çalışan;derneklerde devrimci nutuklar atan,pratiğe katılan erkek arkadaşlarımızdan bir bölümü;evde karısına karşı feodal despotlar gibi davranmakta,dediğim dedik havasına girmekte,baskı uygulamaktadır.Baskıları kendini çeşitli şekillerde göstermektedir.

Bu yaygın olan baskı çeşidi,devrimci kadın arkadaşların devrimci çalışmalara katılmalarının,kocaları tarafından çeşitli bahanelerle engellenmesidir.Bu engelleme,kadın arkadaşlarımızın çalışmaları küçümşenerek yapılmakta,genel olarak "dedikodu dan başka birşey yapmıyorsunuz" bahanesi ile,devrimci kadın arkadaşlar evlerinde hapis edilmektedirler.Bir başka yaygın bahane,devrimci erkek arkadaşların yaptığı işin "çok daha önemli" olduğu;tabii ki bu durumda "kadının ev işi ile uğraşması ve çocuklara bakmasının" doğru olduğu şeklindeki bahanedir.Bütün bu bahanelerle,devrimci kadın arkadaşlar yine "hamur yoğu rur-çocuk doğurur" yaratıklar olarak tutulmaya çalışılmakta; devrimci erkek arkadaşlar,evli oldukları kadınları ilerletecek yerde,çoğu yerde ve çoğu zaman,bilinçli ya da bilinçsiz olarak,devrimci kadın arkadaşların ilerlemelerinin önüne set çekmektedirler.Bunu yapan devrimci arkadaşlar,gerçekte bencil kendi çıkarlarını,devrimin çıkarlarından üstün tutan;kadınları ikinci sınıf insan olarak gören arkadaşlardır.Pratikteki davranışları bağ ka hiç bir anlama gelmez.

Karılarının ilerlemesinin önüne çeşitli bahanelerle set çeken erkek arkadaşlar; sonra da oturup,derneklerde az kadın arkadaşın çalıştığından yakınmakta;kadınlar arasındaki devrimci çalışmanın zayıf olduğunu yakınmaktadırlar. Bunlar bu çalışmanın neden zayıf olduğu sorusuna cevap ararken,işe kendilerinden başlamalı,ve kendilerinin bu konuda nasıl davranacağı konusunda hesap vermeliydiler.

AYNASI İŞTİR KİŞİNİN-LAFA BAKILMAZ !

Teorik olarak konuşulduğunda,derneklerimizde çalışan erkek arkadaşların çok büyük çoğunluğu;"emekçi kadınlar katılmadan" devrimin olamayacağını,emekçi kadınların devrim mücadelesine kazanılmasının kaçınılmaz bir görev olduğunu söylemektedir-

ler.Ama ne yazık ki iş pratiğe geldiğinde bu arkadaşların bir bölümü,rahatlarından bir türlü vazgeçememekte,"dernekte devrimci,evde feodal" ikili bir yaşam sürdürmektedirler.

Teorik olarak konuşulduğunda,dernekteki erkek arkadaşların çok büyük çoğunluğu,kadınların toplumdaki ikili bir baskı altında olduğunu;sınıf baskısının yanında bir de sınıf kadın oldukları için baskı altında bulduklarını kabul etmekte,kadınların baskıdan kurtuluşu için mücadele etmenin devrimci bir görev olduğunu söylemektedirler.Ama iş pratiğe geldiğinde,dernekte bunu söyleyenlerin bir bölümü,evinin kapısı ardından kapandığında,karısı ile yalnız kaldığında,bu söylediklerini unutturmakta-

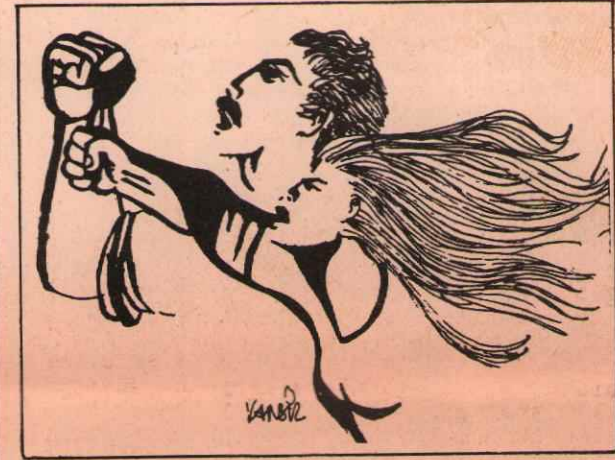
Bugün bu 'ikili' yaşantı'dan rahatsız olan kadın arkadaşların çok az bir bölümü, bu duruma karşı çıkacak,isyen edecek bir lince sahiptir.Kocalarının hayatındaki bu çelişmeyi gören,görebilecek durumda olan kadın arkadaşların bir bölümü ise,durumu görmesine rağmen,utançtan,korkudan vs.çeşitli sebeplerden,sorunu dışarıya taşırmakta;deyim yerinde ise "kaderine boyun eğmekte" dir.Duruma isyan eden,karşı çıkan kadın arkadaş olursa bu sefer de, çoğunlukla bu "özel" meseledir,"ailevi meseledir" denerek,sorunun üzerine gidilmemektedir;isyen eden kadın arkadaşlar yalnız kalma durumunda kalmakta,çevrenin baskısı ile aynı kısır döngü içine girmektedirler.

KARISINA VE ÇOCUKLARINA KARŞI ŞİDDET UYGULAMAK DEVİRİMÇİLİK MİDİR ?

Bizler,ATIF üyeleri,ATIF taraftarları olarak,Türkiyede komprador patron-ağa devletine düşmanız,Emperyalizme ve her türlü gericiğe faşizme düşmanız.Bunlara karşı bir mücadele içinde bulunuyoruz.Bunlara karşı verilen mücadeleyi destekliyoruz.Emperyalistler ve onların uşakları ve yarı-dakçıkları,halkımızın halk demokrasisi ve

bağımsızlık için,sosyalizm için verdiği mücadeleyi bastırmak istiyorlar.Onlar bunun için halkımıza ve onun bir parçası olan bizlere azgınca saldırıyorlar.Bize karşı,faşist şiddet metodları kullanıyorlar.Onların düzeninin yıkılmasının yolu ancak şiddetten,devrimci şiddetten geçer.Başka yol yoktur.Gericilerin,faşistlerin

uyguladığı karşı devrimci şiddete verilecek bir tek cevap vardır : Devrimci şiddet .Devrimci şiddet uygulayacak-karşı devrimcilerin saldırı hedefi olan-halk yığınlarıdır.Bizler halkın bir parçasıyız. Halkın düşmanları ile aramızda kesin sınırlar vardır.Bizler,devrimci şiddetin yalnızca halk düşmanlarına karşı uygulanmasından yanayız.Emekçilerin kendi aralarındaki çelişmelerin ise,şiddete dayanmayan metodlarla çözümlenmesinden yanayız. Teorik olarak,derneklerimizde çalışan tüm arkadaşlar bu söylediklerimizi doğru bulduklarını söyleyeceklerdir.Bunlar ATIF inprogramında var olan yeni olmayan

ÇİN HALK CUMHURİYETİNDE KÜLTÜR DEVRİMİ SIRASINDA

KADINLAR NASIL MÜCADELE ETTİLER

" Kadınların kurtuluşu,yalnızca kadınların eseri olamazdı.Kadınlar üzerindeki baskı,diger bir çok şey ile iç içe idi. Kurtuluş yalnızca devrimle gerçekleştirilebilirdi.Devrim ise ancak toprak ağasının iktidarının üzerinde yükseldiği aşiret ilişkileri ve batıl inançları yıkıldığı zaman mümkün hale gelebilirdi.Bu yüzden işçilerin köylülerin kızıl ordusu tarafından kurtarılan bölgelerde kadın hareketi büyük bir hızla gelişti. 8. Yol Ordusu nun gelmesi ile,kadınlar,esit hakların ancak erkeklerle birlikte verilecek mücadele ile kazanılabileceğine iyice inandılar.Kadınlar her yanda "büyük darbe" ye giriştiler.Kadınlar bu dönemde "bekçi grupları" kurdular.Bunlar eğer bir ailede kadın üzerinde aşırı baskı olduğunu görürlerse,kadını ziyarete giderler,ve kadına birleştiği zaman bu baskıdan kurtulmasının mümkün olduğunu anlatırlardı.Daha sonra,köyde kadınlar genel bir toplantı düzenler;suçlanan erkeği-bu kadının kocası,babası veya kayınpederi olabilir-de toplantıya davet ederler,ve tavrı takınmasını talep ederlerdi.Erkekler tavrı takınmayı red ederlerse,kadınlar hep birlikte suçlanan erkeğe güzel bir sopa çekerek,artık işlerin değiştiğini;eskisi gibi olmadığını;eğer kadına karşı evde yalnız kaldıklarında şiddet uygularsa,kendisine de şiddet uygulanacağını pratikte gösterirdi.Kadınlar komitesi her an hazır dı.Hinton (William Hinton-Bir Çin köyünde devrim üzerine belgeler)bu konuda şunları anlatıyor :

" Yoksul köylü Man Tsangın karısı da bu kadınlara dahildi.Kadın kadınlar komitesinin bir toplantısından eve geldiğinde Man Tsang karısını dövdü ve "ben sana evde kalmayı öğretirim,Senin bu saçmalıklarını sana gösteririm" gibi laflar etti.Ama Man Tsang'ın karısı boyun eğmedi,tersine davranışı ile 'efendisi'ni şaşırttı.Evinde kalacak yerde,ertesini günü Kadınlar Birliğinin sekreterine giderek,evde olanları anlattı.

Kadınlar Komitesi sekreteri,yürütme kurulu üyeleri ile durumu görüştükten sonra,köydeki bütün kadınları bir genel toplantıya çağırdı.Kadınların en az üçte biri, belki de yarısı toplantıya geldiler. Bu örneği olmayan toplantıda kadınlar Man Tsang'ın davranışı hakkında tavrı takınmasını talep ettiler.Yaptığının doğru olduğundan emin olan ve kadınları küçümşeyen Man Tsang toplantıya geldi ve "karısını dövdüğünü" "çünkü kadınların toplantıda dedikodudan başka bir şey yapmadığını" karısının "dedikodu yapmak ve kırıştırmak için" toplantıya gittiğini açıkladı.

Toplantıya katılan kadınlar bu sözleri protesto ettiler.Sözün eylem izledi.Her yandan Man Tsang'ın üzerine atıldılar.Onu yere devirdiler.Tekmelediler.Elbiselerini yırttılar.Yüzünü tırmakladılar,Saçlarından çektiler.Nefesi kesilinceye kadar dövdüler."Söyle bakalım,dayak yemek iyi mi imiş? Söyle bakalım karını yeniden dövcek misin? Söyle bakalım bize bu şekilde hakaret etmeye devam edecek misin ?Sana ders olsun" diye bağırıyorlardı.

Dayak yemeden nefesi kesilen Man Tsang panik içinde "yeter,yeter,karımı bir daha hiç dövmeyeceğim" diye inleyinceye kadar dövdüler.

Kadınlar sonunda Man Tsang'ı evine gönderdiler,giderken de,eğer karısına karşı gelecekte el kaldırırsa,aynı ılaştan yenden vereceklerini söylemeyi ihmal etmediler.Bugünden başlayarak,Man Tsang'ın karısı,Man Tsang'ın karısı olarak değil,kızlık adı ile,Çeng Ay Liyen olarak çağırılmaya başlandı.(W.Hinton ,adı geçen kitap cilt 1,s 219/220)

Kadınların büyük darbe adını verdikleri olay işte böyle gerçekleştirildi.Kocaları karılarının toplumsal eylemlere katılmamasından memnun olmasalar bile,kısa zaman içinde kadınlara karşı daha dikkatli davranmayı öğrendiler.Genel olarak kadınlar birliği,kurtuluş mücadelesine katılmak isteyen kadınlara yardımcı olabilmek onlara biraz güven verebilmek için bu gibi eylemlere baş vurmak zorunda idi." (Claudie Broyelle,Gök yüzünün yarısı Alm. s.125/126)

KADINLAR KOCALARININ KÖLESİ DEĞİLDİR!

şeylerdir. Ama işler pratiğe gelince çatal-
laşmaktadır! Şimdi bir erkek arkadaşımızı
ele alalım. Bu arkadaşımız, dernekte aktif
olarak faaliyetlere katılıyor olsun; ve
dernekteki faaliyetleri olumlu olsun. Bu
arkadaşımız, akşam işten eve geldiğinde; ev
değerli bir şeye sinirlendiğinde, hırslı
ni karsına ve çocuklarına şiddet uygula-
rak, karısını ve çocuklarını döverek gide-
riyorsa, bu arkadaşın devrimciliği nerede-
dir? Bu durumda uygulanan şiddet devrimci
bir şiddet midir? Bu durumda şiddet kime
yaramaktadır?

Şurası açıktır ki, karısını ve çocukları
ni dövmek devrimci değil, karşı-devrimci
bir eylemdir. Çünkü dövülen kadın ve çocuk
lar, sınıf düşmanı değildirler. Bunlar ken-
dini koruyacak durumda da değildirler. Ge-
nellikle, dövenden daha zayıf durumdadır -
lar. Fabrikada, sokakta, poliste her yanda
horlanan erkek arkadaşımız; gelip hırslı
karısından ve çocuklardan alıyorsa, bunun
için kendisine en küçük bir bahane yeti-
yorsa, bu arkadaşın dernekte çalışması ne
kadar olumlu olursa olsun bu arkadaşın kar-
şı kesin tavır takınılmalıdır. Evde erkek
arkadaşların karılarına ve çocuklarına
karşı uyguladıkları şiddet, devrimci değil
karşı-devrimci şiddettir. Bu şiddet, devrim-
ci geçinen bir kişi tarafından, uçu-
luyorsa, sosyal faşist niteliklidir.
Böyle bir karşı-devrimci şiddet reddedil-
meli, karısına ve çocuklarına karşı şiddet
uygulayan arkadaşlar uyarılmalı, dernek ka-
muoyu önünde teşhir ve tecrit edilmelidir.
Bunu yapmak devrimci olan her kişinin, ve
aynı zamanda derneklerin görevidir.

Derneklerimizde bu gibi olaylar çoğun-
lukla örtülmemekte, su yüzüne çıkmamaktadır.
Bunda, kocalarından korkan, çekinen, mesele-
lerin geniş çapta yayılmasından utanç du-
yan kadın arkadaşların sorunu gündeme ge-
tirmemesi belli ölçüde rol oynamaktadır.
Ama aynı zamanda, bundan da önemlisi, feo-
dal eğitim sonucu "kadınların ve çocukla-
rın "dövülmesinin bir çok devrimci tara-
fından "normal" bir olay olarak görülmesi
sorunun üzerine gidilmemesinde de rol oya-
namaktadır.

EZENDEN YANA MI? EZİLENDEN YANA MI?

Gerçekten de bugün Türkiye'de bir ista-
tistik yapılsa, kadınların büyük bir çoğun-
luğunun, evlerinde kocalarından sopa yedi-
ği ortaya çıkar. Bu toplumumuzun ruhuna iş-
lemiş "normal" bir olaydır. Erkekler aldık-
ları feodal eğitim sonucu, kadını köleleri
olarak görmekte, karısını dövme-
yi "hak" olarak görmektedir. Genel olarak, ka-
dınlar ekonomik yönden kocalarına bağlı
oldukları için buna karşı çıkamamakta, "ka-
dere boyun" eğmektedir. Çevre, herhangi bir
kadın kocasına isyan ettiğinde; kadına zul-
mü yapan kocayı değil, isyan eden kadını
suçlu görmektedir. Buna rağmen koca zulmü-
ne dayanamayıp evinden kaçan bir kadın ol-
lursa, kadına "namussuz" gözü ile bakılmak-
ta; kocası için "namus temizleme hakkı" doğ-
maktadır. Bugün Türkiye'de evliliklerin
çok büyük çoğunluğu kuşkusuz, evli kadınla-
rın "maddi bağımlılığı" ve "can korkusu"
üzerine kuruludur. (Bu durum bütün yarı fe-
odal toplumlarda benzerlik gösterir. Mese-
la Çin Halk Cumhuriyeti'nde buna benzer
bir durum vardı. Kurtuluşun sonrasına, Komü-
nist Parti kadınları desteklemeye başla-
yınca, Çin'de feodal dönemdeki evlilikle-
rin büyük çoğunluğu dağıldı. Kurtuluşun
sonraki ilk yıllardaki davaların % 99'u
boşanma davaları idi. Komünist Par-
ti önderliğinde Kadınlar Birliğinin nasıl
mücadele ettiğini gösteren Kültür Devrimi
dönemine ait bir çeviri yayınlıyoruz.)

Kadınların bizzat üretime katıldıkları,
ekonomik olarak kendilerine yeterli olduk-
ları durumlarda bile, koca bugün Türkiye-
de 'evin hakimidir', 'cennet ve cehennem o-
nun ayağı altındadır'. Kadınlar da aldık-
ları feodal eğitim, bu durumu 'tevekkülle'
karşılama yönünde eğitilmişlerdir. Pek ço-
ğu dayak yediğinde "ben hak etmem beni
dövmeydi" deme durumundadır. Çocuklara kar-
şı uygulanan şiddet ise yarı-feodal toplu-
muzda en yaygın olan şiddet biçimlerin-
den biridir. Evde-okulda-sokakta her yanda
çocuklar için "dayak cennetten çıkmadır"
"kızını dövmeyen, dizini döver" vs. Çocuklu-
ğunda dayakla terbiye görmemiş olan bir
kişiyi göstermek hemen hemen imkânsızdır.
Bu bizim dışımızda var olan; bizim göz-
nüne almamız gerekli olan objektif durum-
dur. Sorun devrimciler açısından, var olan
bu durumu kendi içlerinde ve aralarında
yaşatıp yaşatmama, bu duruma göz yumup yum-
nama sorunudur.

Bizler, ya durum böyledir deyip, kendi a-
ramızda feodalizmin arttığı olan aile biç-
minin yaşamasına izin vereceğiz, ya da bu-
nun kötü olduğunu değiştirilmesi gerekti-
ğini söyleyerek, değişikliğe kendi içimiz-
de başlayacağız! Bu iki yol arasında
bir orta yol yoktur. Devrimciler yalnızca
ikinci yolu tutabilirler. Devrimciler, hal-
ka yol gösterme görevi ile karşı karşıya-
dır. Bunu yapabilmek için, kendi içlerinde

tutarlı olmak; halk yığınlarına örne-
k olmak zorundadırlar. Bu aile içinde
uygulanan şiddet konusunda şu demektir:

Hiç bir şekilde, aile içinde erkek arka-
daşların karılarına ve çocuklarına karşı
şiddet uygulamasına göz yumulmamalı, bunu
yapan arkadaşlar, ciddi bir şekilde uyarıl-
malı, uyarmanın para etmediği hallerde, so-
mut olarak kitle içinde teşhir ve tecrit
edilmeli, iflah olmaya niyeti olmayanlar
kesinlikle derneklerden uzaklaştırılmalı-
dır. Aile içinde şiddet uygulandığında,
devrimci arkadaşlar için bir tek alterna-
tif vardır : Şiddet uygulanan kadını ve çö-
cukları şiddet uygulayan erkeğe karşı ko-
rumak. Devrimcilerin görevi, sömürüye ve
baskıya karşı çıkmaktır. Kadının dayak ye-
mesi halinde, buna karşı kayıtsız kalmak,
tarafsız tavır takınmak, haksız bir baskı-
ya karşı çıkmamak, onu desteklemek anlami-
na gelir. Karısına ve çocuklarına karşı
şiddet uygulayan arkadaşlarla uzlaşılma-
lıdır. Onlara karşı, "belki düzelirler" ge-
reğesi ile uzlaşıcı davranmak, "iyi çalı-
şıyor, beceriklidir" vs. gibi gerekçelerle,
evdeki despotluğuna göz yummak; bu arka-
daşların hatalarının sistemleşmesini kolay-
laştırmaktadır. Bu, devrimci çalışmaya uzun
vadede çok daha ağır zarar vermektedir. Bütün
pratik bu konuda tutarlı davranılması
gerektiğini açıkça ortaya koymuştur ve
koymaktadır.

Şimdi bazı erkek arkadaşlar içlerinden
(bazıları açıkça da söyleyebilir!) "ama
bu kadar da olmaz, ya kadın, ya da çocuklar
sopayı hak etti ise" diye düşünce-
kledir. Onların bu düşüncesi gördükleri feodal eği-
timin sonucudur. Zulümle eğitim, feodaliz-
min eğitimidir. Çürümüş metodudur. Devrimci-
lerin eğitim için şiddet kullanmaya ihti-
yacı yoktur. Onlar eğitilebilecek nitelik-
te olan insanlara karşı esas olarak ikna
metodunu uygularlar.

Bizler evlilikte şiddet uygulanmasına
ilke olarak karşıyız. Evlilik iki insa-
nın hür iradesi temelinde, karşılıklı sevgi
temelinde kurulması gereken bir ikili
ilişkidir. Bu ilişki, şiddet uygulama dere-
cesinde bozuldu ise, bu ilişkiyi sürdürmek
anlamsızdır. Böyle bir durumda devrimcinin
yapacağı şey bu evliliği bozmaktır. Bu an-
lamda "kadının sopayı hak etmesi" diye
bir sorun yoktur. Olamaz. Tabii soruna eğer
devrimci olarak yaklaşırsak!

Çocukların "sopayı hak etmesi" de buna
benzer. Pek çok arkadaşımız, bugün kendi a-
ilelerinde gördükleri eğitimi, aynen çocuk-
larına karşı uygulamakta, çocuklarını 'so-
pa' ile terbiye etmeye kalkmaktadırlar.

Bu arkadaşlara yalnızca kendi çocuklukla-
rını hatırlamalarını, yedikleri sopalardan
kendileri nasıl olumsuz etkiledi-
ğini düşünmelerini öneririz. Kendimizden
zayıf olan, kendini koruyacak gücü olmayan
çocukları dövmek zulmün dikalesidir. Uygulan-
an şiddet devrimci şiddet değil, karşı
devrimci şiddettir. Eğer devrimci isek, çö-
cuklarımıza karşı davranışlarımızda da bu
na uygun davranmak zorundayız.

EVLİLİK KURUMU VE BOŞANMA !

Biz devrimciler, evliliğin temelinin kar-
şıt cinsten iki kişinin birbirini sevmesi
olması gerektiğini düşünüyoruz. Bu evlene-
cek tarafların birbirlerini yakından ta-
nımasını birbirlerinin düşüncelerinin u-
yuşmasını vs. gerektirir. Ancak toplumumuz
daki evlilikler genellikle, karşılıklı
sevgi temelinde değil, ekonomik zorunluluk-
lar temelinde, görücü usulü, kurulmakta, ta-
raflar birbirini tanımadan "sevgi" deyim
yerinde ise arkadan gelmektedir. Bir çok
devrimci arkadaşımız da bu temelde evlen-
miştir. Evlilik, bizim görüşümüze göre, eğer
bu evlilik içinde devrimciler yer alıyor
sa; başlangıçta doğru temeller üzerinde ku-
rulmadı ise süreç içinde doğru temellere
oturtulmaya çalışmak zorundadır. Evlilik
herşeyden önce iki tarafın da isteği te-
melinde yükselmesi gereken bir kurumdur.
Eğer evlilikte iki taraftan biri, bu evli-
liği yürütmek istemiyorsa, devrimci tavır
önce evliliği yürütmek istemeyen tarafın,
boşanma hakkını, yani evliliği bozma hak-
kını kayıtsız şartsız tanımak ve savunmak
tır. Bu aynen ezilen ulusların, ayrılıp ay-
rı devlet kurma hakkının kayıtsız şartsız
savunulmasına benzer. Bu hakkı ilke olarak
tanımayan devrimci değildir. Bu hakkı sa-
vunmak demek, her somut durumda evliliğin
bozulmasından yana tavır takınmak anlami-
na gelmez.

Boşanma konusunda devrimci tavır, her so-
mut durumda, soruna somut yaklaşmaktır. Bo-
şanmak isteyen taraf neden boşanmak iste-
mektedir? Sorunun başka türlü çözüme im-
kânı kalmamış mıdır? Boşanma halinde dev-
rimin çıkarları açısından durum ne olacak-
tır? vs. bütün sorular somut olarak cevap
landırıldıktan sonra; somut tavır takını-
lır. Boşanmak isteyen taraf ısrar ederse,
hiç bir şekilde baskı uygulanmamalıdır. Bo-
şanmak isteyen tarafın bu isteği, yanlış

görülse bile, kabul edilmeli, saygı duyulma-
lıdır. Eğer boşanmak isteyen tarafın iste-
ği haklı görülüyorsa, devrimciler somut o-
larak boşanmadan yana tavır takınmalı; bo-
şanmak isteyen tarafı maddi, manevi her
yönden desteklemelidirler.

Bir çok arkadaşımız, boşanmaya "devrim-
cilerin burjuva mahkemesinde hal edecek
iş yoktur" gerekçesi ile karşı çıkmakta-
dırlar. Ama bu arkadaşlarımız şunu unutu-
yorlar ki, devrimci arkadaşlarımızın önem-
li bir bölümü burjuva mahkemelerinde ev-
lenmişlerdir. Bu anlamda, boşanma gerekti-
ğinde, nasıl evlilik konusunda yapılıyorsa
burjuva mahkemelerinde de destek ettirilecek-
tir.

Bizler, açıktır ki, eğer bozulan evlilik
iki devrimci arkadaşın evliliği ise; bu ev-
liliğin bozulmasından yana tavır takınıl-
ken çok dikkatli davranır, evliliğin yürü-
me imkânının olup olmadığını araştırırız.
Bu konuda eğer gerçekten imkân kalmamışsa
boşanmaktan yana tavır takınır; haklı olan
yanı destekleriz.

Bu tabii ki, ailevi işlere karşı, özel
yaşantıya belli ölçüde burun sokmak demek-
tir. Ama devrimciler bunu "bu bir çok kişi-
yi rahatsız etse de -yapmak zorundadırlar.
Devrimciler, beraber çalıştıkları; aynı u-
ğurda mücadele ettikleri insanların bir-
birlerine karşı davranışları konusunda da
tavır takınmak zorundadırlar. Eğer bir dev-
rimci erkek arkadaşımız, karısını ve çocu-
klarını dövüyorsa, kadın ve çocuklar kendi-
lerini sürekli tehdit altında his ediyor-
larsa, bu durum verilen sözlerle rağmen dü-
zelmemişse, o zaman yapılacak tek şey aile
içinde zulüm gören yandan taraf takını-
mak, evliliğin bozulması yönünde tavır ta-
kınmak; kadını desteklemektir. Devrimci ta-
vır budur. Eğer erkek arkadaş düzeleceğini
söylüyorsa; o bunu zulüm ettiği tarafın
isteklerini kabul etmekle göstermelidir.
Çünkü karısına ve çocuklarına zulüm eden
bir insan, eğer devrimci ise, zulüm ettiği
taraftan herhangi bir istekte bulunmaya
herhangi bir hakkı olmadığını görmeli,
kavramalıdır. Bütün devrimci arkadaşlar
da sorunu böyle kavramalıdır. Düzalme-
nin herhangi bir başka yolu yoktur.

- KADINLARA VE ÇOCUKLARA UYGULANAN ZULME

KARŞI ÇIKALIM !

- KOCALARINDAN DAYAK YİYEN KADIN ARKADAŞ-
LARIMIZI KORUYALIM ! ONLARA DESTEK OLA-

- LIM!

VE ÇOCUKLARINI KARILARINI DÖVEN ER-

KEK ARKADAŞLARLA UZLAŞMAYALIM !

- BU KONUDA İFLAH OLMAZLARI İÇİMİZDEN

ATALIM !

ATIF Yönetim Kurulu adına Başkan

IMPRESSUM: V. I. S. D. P. E. YURDAKAN
1. Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haup Str. 159
1. Berlin 62

OKUYUCULARDAN MÜCADELEYE

DİVRİĞİ

DEMİR-ÇELİK İŞLETMESİNDEKİ İŞÇİLERİN VE SENDİKALARIN DURUMU

Divriği kırsal alanda gelişmiş işçi potansiyelinin bulunduğu bir yöredir. Çeyrede bol miktarda bulunan maden cevheri Divriği'de işçi sınıfının gelişmesine neden olmuştur. Ancak bu işçiler genellikle köyündeki toprağına bağlı yarı-proleter bir özellik taşır. Demir-Çelik İşletmesinden aldığı ücretin dışında tarımdan ve diğer çalışmalardan (küçük esnafılık, bakkaliye, sebzeçilik, vs.) da kazanç sağlamaktadırlar. Bu nedenle Divriği'de sömürüye karşı mücadele yeterli olamamaktadır. 1938 lerden bu yana madenden maden cevheri çıkarılmaktadır. Halk genellikle alevi olduğundan sınıf çelişkileri kendini mezhep çelişkisi şeklinde göstermektedir. Emekçi halk bu çelişkinin temelinde sınıf çelişkisi olduğunu, oradan kaynaklandığını yeterince kavrayamamıştır. Bu yanlış kavrayış işçiler üzerinde de mevcuttur.

Daha geçen yıla kadar işyerinde faşist Cevher-İş sendikası yetkili sendika idi. Bu sendika uzun yıllardır sömürüye karşı mücadele etmemiş, işverenle kapı arkalarında yaptığı toplu sözleşmelerle işçileri satmış, bilinçsiz olan işçiler ise bu yıla kadar bu yağma ve talana ses çıkarmamıştır. Ancak Türkiye'nin genelindeki ekonomik ve sosyal buhran buraya da yansımış, işçiler başta olmak üzere, köylüler, esnaf, memurlar ve diğer ezilen tüm tabakalar var olan düzene karşı ekonomik-demokratik mücadeleye girmişlerdir. İşçiler kendilerini işverene seten faşist sarı Cevher-İş sendikasının yönetimini ellerine geçirdiler. Daha sonra Ağustos 1979 da yaptıkları bir kongrede oy çoğunluğuyla DİSK'e bağlı Yeraltı Maden-İş sendikasına iltihak ettiler. Ancak hakim sınıflar Demir-Çelik İşletmesi gibi çok önemli bir işyerine devrimci bir sendikayı girmesine razı olmadılar. Çünkü onlar geçmişte sürdürdükleri sömürü düzeninin bozulacağından korkuyorlardı. Bu nedenle bir takım bürokratik oyunlarla bir yıla yakın bir süredir işyerinde yetkili bir sendika olan Yeraltı Maden-İş 'le toplu sözleşmeye oturmamakta, işçiler üç yıl önceki toplu sözleşmenin hükümlerine göre çok düşük ücret almaktadır. Yeraltı-Maden-İş ise yönetimindeki küçük burjuva siyasetinin karakteri gereği işverene karşı yeterli mücadele verememekte. Bir yıldır işçilerin mağdur olmasına göz yummaktadır. İşverenin keyfi tutumu karşısında işçileri herhangi bir mücadeleye (pasif direniş, toplu gösteri gibi bırakma, vb.) çağırılmamakta, olayları kendi seyrine bırakmaktadır. Bunun yanı sıra işyerinde TİKK karşı devrimcileri, MHP li faşistlerle işbirliği yaparak tek taraflı Türk-İş'e bağlı Cevher-İş sendikasının geri gelmesi için mücadele etmektedir. Devrimci geçinen Halkın Kurtuluşu ise, ne olduğu, kime hizmet ettiğini kendisinin de bilmediği DSM (Devrimci Sendikal Muhalefet) safıtasıyla işçi potansiyelinin gönüllü bölücülüğünü yapmakta, ne var olan Yeraltı-Maden-İş sendikası için de mücadele etmekte, ne de başka bir alternatif sendika getirmektedir. Onlar, Türkiye genelinde tuttukları DSM-Ge'nin Grev türküsünü bilinçsizce burada da söylemekte, işçilerin ekonomik sıkıntılarını gözardı etmektedir.

İşyerinde devrimci işçilerin ekonomik demokratik savunuculuğunu yapan, onların var olan sendika yönetiminde söz ve karar sahibi olmaları için mücadele eden YDİB (Yeni Demokratik İşçi Birliği) bu küçük burjuva devrimcileriyle de mücadele etmektedir. İşverene ve onun faşist işbirlikçilerine karşı kararlı bir mücadele vermekte, aynı zamanda işçilerin ekonomik, demokratik taleplerine devrimci açıdan yaklaşımın, onlara sınıf sendikacılığı ilkelerini açıklaması, sömürüye ve ulusal baskıya karşı oluşu, sendikaların demokratik halk devriminin bir aracı olduğunu, sınıf sendikasının işçilerin ve tüm halkın sorunlarıyla ilgilendiğini savunan ve bu tavrıyla işçiler arasında olumlu etki yaratan YDİB sendika tarafından horlanmakta, faaliyetleri kısıtlanmak istenmektedir. 1 Mayıs işçi bayramında işçi kitleleriyle gelen YDİB'ye pankart ve flama açtırmak istemeyen Yeraltı-Maden-İş, YDİB kitlelerinin zorlaması karşısında pankartlarını açmalarına ses çıkarmamıştır. Bu arkadaşlar açıkça: "sizin kitleniz az, pankart açtıpta işçileri kendi pankartınız arkasında toplarsınız" diyerek korkularını belirtmektedirler. Onlar gerçekten işçi sınıfının kararlı savunucusu Marksist-Leninist'lerin sendika

yönetimine gelmelerinden çok korkmakta dırlar. İleride kendileri için bir tehlike olarak görmektedirler. Ama onlar ne kadar çabalarsa çabaları boşuna. İşçiler doğru önderlik eden, onların çıkarlarını kararlılıkla savunan Marksist-Leninistler mutlaka sendika yönetiminin ele geçirecektir. Bugün işverenin karşısında tutarlı bir tavır takınmayan daha bugünden kendisine güveni sarsılan Yeraltı-Maden-İş yöneticileri ilerisi için işçilerin önünde bir ayakbağı oluşturmakta, daha şimdiden onların ekonomik-demokratik haklarının ayaklar altına alınmasına ses çıkarmamaktadır. Bu durumda işçiler kendi gerçek savunucularının kimler olduğunu açıkça görebilmektedirler. İşçi sınıfının gerçek savunucuları Marksist-Leninistlerdir. Ve hayat onların haklı olduğunu pratikte ispat edecektir.

DİVRİĞİ'DE FAŞİST TERÖR

Divriği hakim sınıfların çok önem verdiği, titizlikle üzerinde durduğu bir il çemizdir. Divriği'de ve çevresinde çıkan demir cevheri bu ilçenin önemini daha da artırmaktadır. Nüfusu 15-20 bin civarında olan Divriği'de üç bine yakın işçi maddanda ve yan kuruluşlarında çalışmaktadır. Bu yan kuruluşlar : Aks Kollektif Şirketi Karabük Şantiyesi, Peletleme tesisleri, Entes vs. oluşmaktadır.

Divriği geçmişte anti-faşist mücadeleci bir geleneğe sahiptir. Özellikle köylerde gelişen anti-faşist kitle hak sınıflar için korkulu bir durum yaratmaktadır. Buna ilçe merkezindeki önemli miktarda bulunan proleteriyayı, anti-faşist gençliği ve emekçi halkı da katarsak, hakim sınıfların Divriği'ne niçin bu denli önem verdiğini anlarız. Demir-Çelik İşletmesinin yanbaşına yerleştirilen komando bölüğü, işçilerin devrimci mücadelesini bastırarak, onların ekonomik-demokratik mücadelesini engellemek, devlet gücüyle gözdağı vermek istemektedir. Komando yüzbaşısı, askerleriyle sık sık keyfi olarak işçi tutuklamakta, karakola çekip yaşlı-geç yaşlıyı yapmaksızın dövmeaktedirler. Demir-Çelik İşletmesine tayin edilen yeni işletme müdürü işyerinde yasal olarak yetkili olan devrimci sendikayı tanımayarak işçileri mağdur etmekte, fiyatların süper hızla yükseldiği günümüzde işçiler hala üç yıl önceki toplu sözleşmeye göre ücret almaktadır. Ekonomik bunalım işçileri zor durumlara düşürmektedir. İşletmede çalışan yurtsever, devrimci, demokratik memur, mühendislerin yerleri değiştirilmekte, sürgün edilmekte dırlar. Ayrıca işçiler için yapılan lojmanlarda yasadışı olarak, hakları olmaksızın ilçedeki yüksek bürokratlar, hakim savcı, emniyet mensupları otururken, işçiler lojmanlarına girdiklerinde karşılıklı komandoları, polisi bulmakta, şiddet yoluyla işçilerin yasal hakları olan lojmanlarında oturmaları engellenmektedir. Bu olaylar devrimci geçinen Yeraltı-Maden İş ve onun yönetiminde bulunan Devrimci Yol, işçilerin lojmanları terketmesi için açıkça işverene işbirliği yapmıştır. Lojmanlarına yerleşen işçileri "komandoyla çatışacak olanlar burada kalsın Ölmek isteyen burada kalsın" vb. sözlerle korkutup işçilerin direnişini kırarak işverenin ekmeğine yağ sürmüştür. Burada Halkın Kurtuluşu da, sanki evlere yerleşen işçiler sıradan işçi değil birer militanmış gibi komandoyla aktif olarak çatışacağını söyleyip, silah, cephane, çarşıcaşak adam tespiti şeklinde keskin sol görünüş, özünde işçilerin cesaretini kırmış, direniş görünerek o da Devrimci Yol gibi lojmanları terketmede (dolaylı da olsa) işverenin değerine su taşımıştır.

Daha önce de bu iki küçük burjuva siyaset 4 Mart 1980 de lise müdürünün gerekçesiyle sürülüp okulun faşistleştirilmesi için bir takım tertipler hazırlanması karşısında, halkın tepkisini çarçur etmişler, eylemi kendilerine mal etmek için halk daha toplanmadan slogan yarışına girerek o anda orada bulunan az sayıdaki halkın komandolar tarafından dipçiklenerek dağıtılmasına, halkın moralinin ve cesaretinin kırılmasına neden olmuşlardır.

İşyerinde estirilen terörün yanısıra Divriği genelinde de koyu bir faşist devlet terörü estirilmektedir. Resmi dairelerde demokrat, yurtsever memurlar kıyama uğratılmakta, öğretmenler sürülmekte, karakola çekilip bizzat kaymakam vekili Halil Ayan tarafından dövülüp, hırpalanmakta, hakaretlere uğratılmaktadır. Bu

güne kadar Divriği lisesinde beş öğretmen, Çorum, Yozgat, vb. faşistlerin yoğun olduğu illere sürülmüş, istifa etmeye zorlanmışlardır. Okullardan atılan öğrencilerin sayısı ise iki ay içinde 70-80 i buldu. Bunların bir kısmının okuma hakları ellerinden alındı. Faşist yüzbaşı çıkışta "Okullar, devlet daireleri devlet düşmanı solculardan temizlenecek, devlet yanlısı milliyetçiler gelecek" diyerek yapısını gizlememektedir. Akli dengesi bozuk olan bu sapık yüzbaşı öğrencilere kız, erkek demeden "sevgilim, tatlım, vs" şeklinde sarkıntılık etmektedir.

Yüzbaşı ile el ele vermiş olan emniyet amiri de gece gündüz içip, karakola çektiği halkı yaşlı-geç demeden dövmeğe, küfür ve hakaret etmektedir. Divriği halkı bu adandan ve emniyet amirinden son derece tedirgin durumdadır. Divriği'deki devrimci, yurtsever, anti-faşist öğrenci ve öğretmenlere düşman kesilen bu şahıslara Divriği lisesi müdürü İbrahim Barutçu da çömezlik etmekte, ikide bir okuldaki öğrenci ve öğretmenleri karakola şikayet etmekte, yalan yere tanıklık yaparak lisedeki faşist emellerini gerçekleştirmeye çabası içinde bulunmaktadır. Azıllı bir devrimci düşmanı olarak tanınan bu faşist müdür "7 devrimci aleviyi öldürmek bir kere hacca gitmek kadar sevaptır" şeklinde mezhep kışkırtıcılığı da yapmaktadır. Okullara sürekli olarak yerleştirilen jandarmalar kız öğrencilere "sen de mi o yolun yolcususun", "sana cop sokarım" şeklinde sarkıntılık etmekte, öğrencilere ve halka bilinçli olarak (yüzbaşısından talimat olarak) saldırmaktadır.

Aynı faşist baskılar köylüler üzerinde de mevcuttur. Köylüleri kaçak saklı yorsunuz diye döven ve köylülerden ilçeye gelenleri karakola çekip köye gidenleri soran subaylar, köylerde açılan okuma odalarına dahi tahammül edememekte, köy muhtarlarına ispiyonculuğa zorlamaktadırlar.

Bütün bu faşist tertipler, planlar karşısında Divriği'de devrimci geçinen siyasetler, halkın kabaran öfkesinin önüne geçmekte, bu faşist terörün her geçen gün biraz daha katmerleşmesine neden olmaktadır. CHP kuyrukçuluğu yapan Devrimci-Yol ve Halkın Kurtuluşu halka önderlik etmek şöyle dursun, halkın peşinden bile gidememektedir.

Ancak anti-faşist Divriği halkı, işçileri, köylüleri bu baskı ve terörden yılmamakta, gün geçtikçe faşizme karşı kınları bilenmektedir. Halk bir gün bu yapıları hesaplı soracaktır. Devrimci geçinipte burjuvaziye hizmet edenleri ise daha şimdiden tecrit etmiş durumdadır

DİVRİĞİ HALKI FAŞİST YÜZBAŞININ TEHDİTLERİNE RAĞMEN 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMINI GÖS-KUYLA KUTLADI

(...)

1 Mayıs İşçi bayramını kutlamak için yapılan başvuruyu halkın ve Divriği'deki işçi sınıfının gücünü dizginleyemeyeceğini anlayan kaymakam vekili yüzbaşı izin vermek zorunda kaldı. Ancak işçileri, memurları ve özellikle de öğretmen ve öğrencileri "1 Mayıs'a katılırsanız sizi tepelerim, ne siz ne de aileniz 1 Mayıs'ta ortalıkta görünmeyin" şeklinde tehdit ediyor, diğer komando yüzbaşısı G3 leriyi "mavi berelileriyle" Demir-Çelik işyerinde gövde gösterisi yaparak, işçileri korkutmak, 1 Mayıs'a katılmalarını engellemek istedikler. Bir yandan sivil faşist güçler 1 Mayıs'ta olay çıkacak, katliam olacak söylentilerini yaydılar. Bu koroya bazı oportunist, küçük burjuva siyasetler de katıldılar. Bu nedenle (provokasyon olacağından) mitinge katılmama kararı aldılar. Ancak bu dedikodulara al dırmayan anti-faşist, yurtsever Divriği halkı geniş bir şekilde 1 Mayıs işçi bayramına katıldı. İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele gününü kutlamak için alan tıklım tıklım doldu. Bu arada Yeraltı-Maden-İş sendikasının yönetimini elinde bulunduran ve bunun sayesinde işçilerden en fazla parasayı toplamak amacıyla olan Devrimci Yol küçük burjuvaları, Partizan taraftarları Divriği'de az olduklarından ve aynı zamanda Partizan hakkında merkezi kararları olduğundan Partizan taraftarlarının pankart açmalarına izin vermeyeceklerini söylediler. Bu tavrı Halkın Kurtuluşu re vizyonistleri de sinsice desteklediler. Ancak Marksist-Leninist'lerin kararlı tavrı karşısında Partizan pankartlarını alana kabul etmek zorunda kaldılar. "3-5 kişiyle koskocaman bir pankart açıp halkı pankart arkasına toplayacaksınız diyen bu küçük burjuvalar, miting saatinde YDİB (Yeni Demokratik İşçi Birliği) ve Partizan taraftarlarının umduklarından çok daha fazla olduğunu görünce korkuyla karışık bir telaşa kapıldılar. Korteje geçen YDİB ve Partizan taraftarları kor-

Devamı 10. sayfa

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

SCHÖMBERG

Schömberg ve geniş çevresi Türkiyeli İşçiler Derneğinin 14.6.1980 günü düzenlediği halk gecesinde, emperyalizmin ve feodalizmin gerici ve yoz kültürü teşhir ve teorit edilerek halkımızın devrimci öz kültürü sergilendi. Halk gecesinin açılış konuşmasında Türkiye'nin emperyalizme bağlılığı, Batı Alman emperyalistlerinin ATIF ve ATÖF üzerindeki baskıları, kapatma girişimleri, ATIF başkanı uygulanan baskılar vurgulandı. Halk gecesine katılan 350 yi aşkın kitle tarafından "ATIF-ATÖF kapatılmaz", "Birlik-Mücadele-Zafer", "Yaşasın ATIF-ATÖF" "Kahrolsun Batı Alman emperyalizmi" ve benzeri sloganlar atıldı. Ozanlar, bugün kü hakim sınıfların düzenini lanetleyerek sosyalist toplumun propagandasını yaptılar. Gecedeki tiyatrodan önce, halkımızın yaşam mücadelesi ve emekçiler için okul vazifesi gören grev sırasında tutuklanarak katledilen bir devrimcinin anısı sergilendi. Kısa bir süre önce kurulan Ebingen ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Dayanışma Derneği-Örgütlenme Komitesinden bir arkadaş tarafından yapılan konuşmada bugünkü düzen lanetlenerek, 28.6.1980 de yapılacak olan genel kurul ve halk gecesinin propagandası yapıldı. Partizan taraftarları da bir mesaj okudular. Uzun zamandan beri ilk gece olmasına rağmen gecenin olumlu yanı ağır basmaktaydı.

KONSTANZ

GERÇEKLER KARARTILAMAZ !

Bilindiği gibi 19.1.1980 tarihinde faşistlerin Balingen sinemasının önünde bildiri dağıtan ATIF sempatizanlarına saldırılarından sonra çıkan kavgada 11 arkadaş tutuklanmış, 54 gün içerde kaldıktan sonra tekrar serbest bırakılmışlardı.

ATIF Güney Bölgesi arkadaşların serbest bırakılması ve polislin olaydaki tutumuna protesto etmek amacıyla 2.2.1980 tarihinde yaklaşık 1000 kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlenmişti.

Bizler burada geç de olsa devrimcilik adına siyasi sahtekarlık yapanların yürüyüşten sonraki tavırlarına değinmek istiyoruz:

Devrimci işçi'nin 8.sayısında bu yürüyüşün anti-faşist komite tarafından yapıldığı süsü verilmekte, yürüyüşü düzenleyen ATIF olmasına rağmen, dolaylı olarak bugüne kadar Kiel'de, Tübingen'de olduğu gibi yürüyüşü kendileri yapmış gibi göstermektedirler.

Bu tür olayların arkasında yatan gerçek, gazetelerinde dillerinden düşürmedikleri ATIF'in anti-faşist mücadeleye zarar verdiği iftirasını ispatlamaya çalışmalarıdır. Bu konuda metodları var olan gerçekleri ters yüz etme, ATIF'in yaptığı veya taraftarlarının katıldığı eylemleri gazetelerinde kendileri yapmış gibi göstererek bu eylemlerden faydalanmaya çalışmalarıdır. Bunun başka yolu olmaz. Çünkü ATIF'i tanıyan herkes onun ne ölçüde anti-faşist mücadele verdiğini bilmektedir.

Dürüst siyasi bir hareket elbette ki bu tür şeylere başvuramaz. Bilinmelidir ki, gerçekler bir gün mutlaka ortaya çıkacaktır. Bu tür ince hesaplardan hayır umanlar var olan bir şeyi yok edemezler. ATIF'in Batı Almanya somutunda anti-faşist mücadelesini karalayamazlar. Çünkü somut gerçekler ortadadır.

Yaşasın anti-faşist mücadelemiz !
Yaşasın ATIF !

Konstanz Türkiyeli Öğrenciler Derneği Yönetim Kurulu

STUTTGART

21-22 Haziran'da Stuttgart Belediyesi, Münih'deki turizm ateşeliği ile Stuttgart Başkonsolosluğunun ortaklaşa düzenlediği "Türk" geceleri yapıldı. Binlerce kişinin katıldığı bu gecelerde propaganda yapma amacıyla Stuttgart Türkiyeli İşçiler Derneği masa açmak, vs. izni istedi. Tabii ki bu izin verilmeydi. Bu büyük "Türk" gününde "Türkler"i temsil etme şerefine MHP li faşistler ve Aydınlik'çiler nail olabildiler. 3 hilalli bayraklarını serbestçe dalgalandırma imkanı bulan MHP li faşistler bol bol rakı sattılar. Dansöz oynattılar. ATIF'lilere saldırmaya bile kalktıkları bu olay Batı Alman devletinin kimden yana olduğunu açık örneklerinden biriydi.

HAMBURG

FAŞİST TERTİP VE SALDIRILAR BİZLERİ YOLUMUZDAN ALIKOYAMAZ!

Faşistler son zamanlarda Hamburg'da bir terör havası estirmeye başladılar. Faşist Yusuf Kaya'nın 24.5.1980 tarihinde Hamburg'da öldürülmesinden sonra devrimcilere, demokratlara saldırılarını artırdılar. Polis olaydan sonra katil zanlısı olarak Bektaş Özkan'ı aramaktadır. Olay gerek burjuva basını tarafından gerekse MHP li faşistler tarafından kamuoyuna gerçekle alakasız bir şekilde sunulmakta, demokratlara, devrimcilere karşı anti-propaganda hızlandırılmaktadır. Örneğin Hürriyet gazetesi olaydan sonra sözün tam anlamıyla Hamburg Türk Ocağının Bülteni görevini yerine getirmeye başlamıştır. Devrimcilere, demokratlara yapılan saldırılar karşısında susan Türk ve Alman basını bu olayda bir fiil faşistlerin propagandasını üstlenmişlerdir. Diğer yandan ise iki ay kadar önce ölen faşistin ağabeyi Mehmet Emin Kaya, Hakan Kumrulu, Selahattin (sabo diye bilinir) gibi it sürülerinin öldürmek için Bektaş Özkan'a yaptıkları silahlı saldırıdan ne Türk ne de Alman basını söz etmiştir. Bektaş'ı öldürmek için plan hazırlayan faşistler, planları suya düşünce bir kaçı yakayı ele verdiler, ancak polislin taraf tutması sonucu biri hariç diğerleri serbest bırakıldılar. Faşistler Alman devletinden ve polisinden destek buldukları için saldırılarına devam ettiler. Bektaş'ı öldürmeye teşebbüs olayından sonra Bektaş polise "benim can güvenliğim yok" derken polis: "Türkiye'ye git" diye cevap vererek faşistleri nasıl koruduğunu ortaya koymuş oluyordu.

Herkes pekalâ bilmektedir ki; faşist MHP nin yan kolu olan Türk Federasyonu bir cinayet örgütüdür. Bu gerçeği sözün ona "demokrat" Alman devleti ve polisli de biliyor. Fakat buna rağmen kapatılan veya kapatılmaya çalışılan kuruluşlar, devrimci kuruluşlar olmaktadır.

Faşistler, Yusuf Kaya'nın ölümü üzerine Hamburg'da bir yürüyüş düzenleyeceklerini yürüyüş gününden bir gün önce

kamuoyuna açıkladılar. Bunun üzerine Hamburg'daki devrimci dernekler harekete geçerek, polisten aynı gün yürüyüş izni istedik. Bu istek geri çevrildi. Ancak Devrimci-Yol taraftarı dernek, faşistlerin yürüyüşlerini bitirecekleri alanda masa açma izni almıştı. Bu alana ATIF-Partizan, Halkın Kurtuluşu ve Devrimci-Yol taraftarı arkadaşlar, saat 10-11 sıralarında gittik. Devrimci-Yol masa açtı biz bildirimizi (olayla ilgili) dağıttık. Saat 15 sıralarında alanda gittikçe çoğalıyorduk. Özellikle Alman demokratlarının desteğini de alarak, faşistlerin yürüyüşü bitirmek istedikleri alan ısgal edildi. Faşistlerin yürüyüşü başka bir yerde bitirecekleri haberi gelince, alandaki topluluk söz konusu yere doğru hareket etti. Polis bizleri faşistlerin bulunduğu alana koymadı. Bunun üzerine toplu olarak faşistlerin yürüyüşü başlatıkları alana gidildi. Miting alanında Türkçe ve Almanca yapılan konuşmalarla ve bir arkadaşın şiir okumasıyla yürüyüş sona erdi.

Yürüyüş, bir bütün olarak kararlı ve militan olma açısından, niçin yürüdüğümüzün kamuoyuna az çok anlatılmış olması açısından ve faşistlerin eylemlerine rahat vermeme açısından olumlu. Ancak disiplinsizlik ve bir takım insanların sekte tavırları yürüyüşü olumsuz kılıyordu. Biz, devrimcilerin bu eylemine 500-550 kadar Türkiyeli ve Alman katıldı. Faşistlerin yürüyüşünde 300 kadar kitle vardı. Faşistler eylemlerini bölgesel yapımlarına rağmen geniş kitleyi seferber edemediler. Bu da onların kitlelerden önemli ölçüde teşhir olduklarını göstergesidir.

İşçi kardeşler, öğrenci arkadaşlar, Hamburg'da ve Almanya genelinde yapılan faşist saldırılar biz devrimcilerin mücadelesini boğmayı amaçlamaktadır. Bizler onun için uyanık olmalı, haklı ve onurlu mücadelemizde asla ve asla bir adım dahi gerilemeden yolumuza devam etmeliyiz.

O.Kaplan

BADWINSHEIM

ATIF sempatizanı bir gurup arkadaşımız 14.6.1980 günü Badwinsheim'da karşı-devrimci nitelikte bir saldırıya uğradı. Bu saldırı halk düşmanı diye adlandırıldığı gibi faşist ve sosyal faşistlerden gelmedi. Bu seferki saldırı halk saflarında gördüğümüz Badwinsheim Halk Evinde örgütlü olan bir siyasetten geldi. Bu saldırıya karşı arkadaşlarımız kendilerini koruyamadılar, hemen hemen hepsi yaralandı. Çünkü halk saflarında gördüğümüz bir siyasetten böyle bir saldırı beklemiyorduk. Bir çok halktan kişi böyle bir saldırıyı kınamalarına rağmen "barikat savacı" Halkın Kurtuluşu, Devrimci Halkın Birliği bu konuda hiç bir tavır almadılar. Devrimci-Yol da orta-yolcu bir tavırla karşılık verdi.

ATIF üye ve sempatizanları olarak bu karşı devrimci saldırıları lanetliyor ve Halk Evinin uyarıyoruz: İçinizdeki kışkırtıcıları atın. Halk güçlerinin parçalanmasına hizmet eden bu tür karşı-devrimci saldırılardan vazgeçin.

ATIF sempatizanı arkadaşlar bu tür beklenmedik saldırılara karşı soğukkanlı olalım. Bu tür saldırıları en geniş şekilde teşhir edelim. Emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı saflarımızı sıklaştıralım!

D. Özgül

B. BERLİN

KUDURAN BOZKURTULAR DEVRİMCİ ŞİDDET KARŞISINDA BOZGUNA UĞRUMAKTADIR

Batı Berlin'de devrimciler faşist saldırıları bozguna uğrattı. Devrimcilerin kararlı mücadelesi karşısında bocalayan bozkurtlar kaçacak delik aradı. Batı Berlin-Spandau semtinde devrimci şiddet karşısında çok sayıda yaralı veren faşistler dağılmak zorunda kaldı. MHP li faşistlerin düzenlediği halk gecesini iki kez devrimci güçlerin mücadelesi ile engellendi.

MHP ve MSP li faşistler, B.Berlin'de Türkiyeli işçiler, ilericiiler üzerinde terör estirmekteydi. Mayıs 1979 dan bu yana faşist saldırılar yoğunlaştı. MHP ve MSP li faşistler derneklerin camlarını kırmakla başladılar. Bunu ilericiilere Devamı 10.sayfada

HAGEN

"İslam Kültür Cemiyetleri" Kongresi devrimci demokrat örgütler tarafından protesto edildi.

26.5.1980 günü faşist "İslam Kültür Cemiyetleri" Hagen şehrinde bir kongre yaptılar. Faşistlerin bu eylemine karşı anti-faşist, anti-emperyalist güçler bir protesto gösterisi düzenlediler. Harun Reşit Tüylüoğlu adlı faşistin başına çektiği ve dini kendisine maske edinen bu "İslam" cemiyetlerinin kongresine 1000 kadar kişi katılırken, devrimci, demokrat örgütlerin yürüyüşlerine 2000 e yakın kitle katıldı.

Hagen işçi ve öğrenci Derneği'nin çağrı yaptığı yürüyüşe Halkın Kurtuluşu, Dev-Yol, Partizan, Devrimci Halkın Birliği, Kaya gibi yayın organlarının sempatizanlarıyla ATIF ve ATÖF te örgütlü devrimci işçi ve öğrenciler katıldı. KPD/ML KBW ve RAF sempatizanları yürüyüşü desteklediler. ATIF ve ATÖF yürüyüşe bölgesel olarak ve 500 ün üzerinde bir kitleyle güçlü bir blok halinde katıldı.

Yürüyüşün başında Batı Alman polislinin provokasyonu, devrimcilerin kararlı tavri karşısında geri çevrildi. Yürüyüş genel olarak olumlu geçti. Halkın Kurtuluşu oportunistleri ATIF ve ATÖF'un ajitasyon ve propaganda yapmasını kısıtlamaya çalıştılar. Yürüyüş sonunda yürüyüşe katılan örgütler ve yayın organları adına konuşmalar yapıldı. Yürüyüş genel olarak olumlu geçti.

KOBLENZ

Koblentz'de 15-16 Haziran olaylarını, şanlı işçi direnişini konu alan bir seminer verildi. 150 kişinin katıldığı seminer öğretici bir seminer oldu.

SİVAS

Sivas ili Alevi ve sunni gibi farklı mezheplerden, Türk, Kürt, Çerkez vb. gibi çeşitli milliyetlerden emekçi kitlelerin yaşadığı bir şehirdir.

Komprador patronların ve toprak ağalarının siyasal partileri öteden beri Türkiye'nin hemen her yanında yaptıkları gibi Sivas'ta da kendi varlıklarını bu mezhep ve milliyet farklılıkları üzerinde şekillendirmeye çalışmışlardır. Nitekim bunda önemli ölçüde başarılı olmuşlardır. Propagandalarında mezhepler arası çelişkileri körüklemiş ve kullanmışlardır. Bu durum sonucu olarakta AP, MHP ve MSP nisbeten sunni emekçiler üzerinde CHP ise esas olarak alevi emekçiler üzerinde etkili olmuşlardır.

Mezhep çelişkilerini körükleyen partilerin iğrenç yalanlarla dolu propagandaları sonucu özellikle sunni emekçilere düşman edilmiş, bir kesim sunni emekçiyi de kullanan faşistler ilerici devrimci alevi halka saldırarak geniş çaplı bir çatışma ortamı yaratmışlardır. Çıkan çatışmalar sonucu çoğunluğu sunnilere dahil onlarca kişi öldürülmüştür.

Özellikle MHP'li olan sivil faşistler bugün de aynı yönde propagandalarını başka bir deyişle iğrenç yalan ve iftiralarını sürdürmektedirler. Bunlar her fırsatta ilerici, yurtsever, demokrat kişilerin etkin oldukları mahallelere saldırmakta, kendilerinin etkin oldukları yerlerde de tanıdıkları yurtseverleri, devrimcileri tehdit etmekte, saldırmaktadırlar.

Genellikle alevi olmak üzere emekçi kitlelere yönelen bu saldırılarda komprador patron ağa devletinin koruyuculuğunu üstlenen poliste, sivil faşistlerle birlikte dir. Sivas'ta en küçük olayları dahi bahane eden polis ilk fırsatta ilericilerin oturdukları mahallelere yönelmekte, evleri basmakta, kahvelerden geliş güzel insanları toplayıp götürmekte, iğrenç işkenceler etmektedir.

Bu tablo Sivas'ta hemen her gün yaşanmaktadır ve yaşanıyor.....

Son olarak 23 Nisan günü yurtseverlere saldıran faşistlerden birinin yaralanması olayını bahane eden polis her zamanki gibi yine ilericilerin oturduğu Ali baba ve Gökçebostan mahallelerine yöneldi. Olayla ilişkisi olmayan 3 kişiyi gözaltına aldı. Suçsuzların serbest bırakılması için valiliğe giden 52 emekçi kadında yine polis tarafından gerekçe gösterilmeden gözaltına alındı. Öteden beri süren bu faşist zulüm emekçi kitlelerin öfkesini kabarttı.

Kısa sürede Ali baba mahallesindeki karakolun önü doldu. Mahalledeki devrimciler halkla birlikte tutuklananların serbest bırakılması için karakolun önünde oturma direnişini başlattılar. Bu direnişe katılan emekçilerin sayısı bir anda 3 000 kişiyi aştı.

Burada toplanan kitle hep bir ağızdan "Yaşasın oturma direnişimiz, namusumuz, kanımız feda olsun canımız, selam analar, yıkılacak zindanlar, kahrolsun sömürü, zulüm düzeni" vb. gibi sloganları haykırdı. Aynı anda Gökçebostan mahallesinde de 700 800 kişilik bir kitle toplanarak aynı sloganları hep bir ağızdan haykırdı. Bu sırada Çavuşbaşı vb. mahallelerde de çeşitli büyüklükte topluluklar oluştu. Yine aynı sloganlar atıldı.

Sıkı yağmur yağmasına ve karanlık olmasına rağmen direniş akşam saat 6'dan gece saat 10'a kadar sürdü. Direniş hakim sınıf teksilcilerini telaşlandırdı. Sık sık kitlenin dağılmasını istediler, hatta CHP il başkanını getirerek onun ağızından kitlenin dağılmasını istediler. Ne varki kitle yine hep bir ağızdan "sonuna kadar direneceğiz" sloganlarıyla bunlara gereken cevabı verdi. Kitlenin kararlılığını gören hakim sınıflar sonunda gözaltına aldıkları emekçi kadınları bırakmak zorunda kaldılar.

Direniş sırasında DY ve HK'dan bazı kişiler ortak sloganlardan sapıp kendi grupsal yapılarını ifade eden "Faşizme karşı omuz omuza ve faşizme ölüm halka hürriyet" gibi slogan attılar. Küçük burjuvazinin sınıfsal karakterini yansıtan onların bu tekkeci ve grupçu anlayışları devrimciler ve kitle tarafından anında teşhir edildi ve durduruldu.

Direniş genellikle olumlu geçti. Halk kitlelerinin birliğinin ve bu birlikten doğan kuvvetin somut bir ifadesi oldu. Sivas direnişi bir kez daha göstermiştir halkın örgütlü gücü karşısında dayanacak hiç bir güç yoktur ve olamaz. Marksist-Leninistler bu tür direnişleri uzun süreli mücadeleye hizmet edecek şekilde ele alacak ve yoğunlaştıracaklardır. Çünkü emekçi kitlelerin gerçek kurtuluşu emperyalizme, feodalizme ve komprador kapitalizme karşı başarıya ulaşacak demokratik halk devrimindedir.

- YAŞASIN SİVAS DİRENIŞİ

- YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ

Mücadele Okuyucuları

DİVRİĞİ -Baştarafı 8.sayfada

tejin önüne Türkiye halkının Marksist-Leninist önderi İbrahim Kaypakkaya'nın reşmini açınca buna ilk itiraz eden Devrimci-Yol şefleri oldu. Mitingin en önünde faşist Mustafa Kemal'in portresini "gururla" taşıyan Devrimci-Yol şefleri her nedense İbrahim Kaypakkaya'nın resmini hazmedemediler. Bu arada komando yüzbaşı da önce pankart, flama ve resim arasında sadece İbrahim Kaypakkaya'nın resmine kızıp, o resmin kaldırılması için emir verirdi. Ancak resmi Marksist-Leninistlerin kararlı tavırları karşısında kaldırmaları mümkün olmadı. Ve kortej, 'İbolar Ölmez!' sloganıyla, resmi miting sonuna kadar önde taşıdı. Böylece Devrimci-Yol ve Halkın Kurtuluşu gibi küçük burjuva revizyonist tekke şeflerinin "karşı devrimci Partizan ile eylem birliği yapmama" kararlarını tüm Türkiye genelinde olduğu gibi Divriği'de de bir kez daha pratik reddetti. Halkımız halk saflarındaki çatlakların derinleşmesini değil, giderilmesini istemektedir. İşte bu nedenle Devrimci-Yol ve Halkın Kurtuluşu küçük burjuva revizyonist tekke şeflerinin bir kez daha kema hizmet ettikleri teşhir edildi.

Saat 13.30 sıralarında başlayan yürüyüş 14.00 de miting alanına girdi. Alanında Marksist-Leninistlere ve diğer siyasetlere söz hakkı vermeyen Devrimci-Yol küçük burjuvaları genelde olduğu gibi burada da tekkeci, gurupçu tavırlarını sergilediler.

Divriği'deki işçiler, köylüler, öğretmenler, öğrenciler ve tüm halkın üzerinde yoğun bir faşist terörün olduğu günümüz ortamında, 1 Mayıs işçi bayramının halkın büyük bir katılımıyla ve şevkle kutlanması tüm Divriği halkının moralini düzeltilmiş, halk düşmanı faşistlere, yüzbaşılara, itlere, mit'lere Divriği halkının anti-faşist, anti-emperyalist geleneğini unutmadığını, doğru bir devrimci önderlik yapıldığında Divriği'de faşistlerin halk düşmanlarının barınmayacağını kanıtlamıştır. Ayrıca çevreye toplanan halk, sloganlara alkış tutarak 1 Mayıs'ı tam bir bayram havası içerisinde kutlamışlardır.

Divriği halkının ve işyerinde çalışan işçilerin Divriği'deki küçük burjuva oportunist Devrimci-Yol ve revizyonist Halkın Kurtuluşu'na artık güveni kalmamıştır. Bu güne kadar faşist tertipler karşısında hep geri adım atan, halkın da ima arkasından giden bu küçük burjuva siyasetler Divriği halkının 1 Mayıs işçi bayramını böylesine görkemli bir şekilde kutlaması karşısında yüzleri bile kızarmadan hemen eylemi kendilerine mal etmek telaşına düşmüşlerdir.

Divriği'deki faşist baskıları kınanan faşizme karşı kararlılıkla mücadele edeceğimizi bir kez daha kanıtlayan kahraman Divriği işçileri ve köylüleri, iktidarın son dönemlerde ekonomik sıkıntı altında olan emekçiler ve özellikle de öğretmen, memur ve öğrenciler üzerindeki kıyımları protesto ettiler. Bu kıyımlar karşısında yılmayacaklarını, faşizme karşı olan kinlerini bir kez daha haykırdılar. Ve 1 Mayıs devrimci geleneklerini sürdürereklerini, 1 Mayıs işçi bayramının engellenemeyeceğini 3-4 bin kişinin katıldığı kitle gösterisi ve yürüyüşle bir kez daha kanıtlamış oldu. Miting saat 16.00 sıralarında tüm devrim şehitleri nin ve 1 Mayıs 1977 şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşundan sonra, faşistlerin ve devletin militarist güçlerinin umudunun tam aksine disiplinli bir şekilde dağıldı.

MÜCADELE Okuyucuları

di kanunlarına göre, suçlu sabit olmaması devrimcilerin görüldüğü yerde vurulması emrini çıkartıyor. Hakim sınıfların "vur emri" gerçekte devrimciler için yeni bir şey değildir. Çünkü sicil ve resmi faşistler devrimcileri gördüğü yerde zaten vurmaktadır. Vur emri çıkarılmadan da bir çok devrimci hakim sınıfların faşist koruyucuları tarafından sokak ortasında sorgusuz, sualsiz vurulmuştur ve vurulmaktadır. İşte Mayıs ayında faşist devletin askeri-polisi tarafından vurulan Doğan Kolçak ve Orhan Bekir buna açık örnektir. Teslim ol çağrıları, vur emirleri bir yandan cinayetlere hukuki görünüm kazandırmak diğer yandan ise halkın gözünü korkutmak, devrimcileri halktan tecrit etmek içindir.

Hakim sınıflar aynı zamanda cinayete rine 'kanuni' bir görünüm vermek için son dönemde sıkıyönetim mahkemelerini hızla işleterek, arka arkaya idam cezaları kesmeye başlamışlardır. Burada da amaç aynıdır. Faşist teröre kanuni bir görünüm vermek ve halkın gözünü korkutmak. Ama hakim sınıfların sokak ortasında devrimcileri kurşunlamaları, vur emirleri çıkarmaları ve idam cezaları kesmeleri, devrimcileri yıldırmaz.

Vur emirleri ve idam cezaları, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini durdurmaz!

C.Şahin

B.BERLİN -Baştarafı 9.sayfada

devrimcilere karşı zincirli, sopalı saldırılar izledi. Ardından silahlı saldırılarını da gerçekleştirdiler. Devrimcilere yapılan saldırıların önü kesilmedi. 7 Haziran Cumartesi günü bu saldırılara bir yenisi eklendi. MHP li faşistler, Spandau'da yapılan bir sünnet düğününe saldırdılar. İlerici bir çevrenin düğüne katıldığını bilen faşistler, önce düğüne gelenleri tedirgin ettiler. Daha sonra, Spandau dernek lokalinde yapılan düğüne girerek, tek tek ilericileri dışarıya çağırmaya başladılar. Fırsat buldukça da tartakladılar. Pazar günü aynı yerde aradıklarını buldular.

Pazartesi günü ise toplanan bozkurtlar, evlerine gitmekte olan tek tek devrimci gençleri yollarda çevirip tehdit ettiler. O bölgede bulunan parka devrimci gençleri sokmak istemediler. Bu durum üzerine Salı günü toplu halde faşistlerin yoğun olarak kümelendiği yerlere giden devrimcileri gören bozkurtlar kaçışmaya başladı. Daha sonra devrimciler parka girdiler. Faşistler ile ilgisi olanlar oradan da çekilmek zorunda kaldılar. O bölgede terör estiren faşistlerin saldırısını engelleyen devrimcilerin geldiğini duyan ilerici gençler, babalar parkta toplandılar. Devrimcilerle o bölgedeki durumu tartıştılar. Son haftadaki gelişmelerden memnunkularını ve dileklerini belirttiler.

13 Haziran gecesi, ertesi gün faşistlerin bir kültür gecesi yapacağı öğrenildi. 14 Haziran günü bildiri dağıtımından sonra, diğer demokrat örgütlerin temsilcileriyle yapılan bir toplantıya katıldılar. Tüm ilerici örgütlerin katılacağı bir korsan miting düzenleme kararı alındı. Gesellschafts-Neukölln'de faşistlerin kültür gecesi yapacağını öğrenen devrimciler durumu salonu kiraya veren kişiye anlattıklarında, bu kişi salonunu faşistlere vermedi. Çok kısa bir süre içinde alınan miting kararı sonucu, 300 e yakın devrimci, ilerici miting alanında toplandı. Miting gece yapılacak salonun önünde düzenlendi. Salonun iptalinden habersiz olup geceye gelen faşistler kovalandı. Bu arada faşistlerin bir başka yerde salon tutukları öğrenildi. Devrimciler toplu halde marşlar söyleyerek, faşistlere kinlerini haykırarak bozkurtla-

rın gece yapmak istediği diğer salonun önüne geldiler. Rır tek faşisti dahi içeri sokmadılar. Yine sloganlar haykırıldı marşlar, söylendi. İzinsiz olarak yapılan miting 2 saat kadar sürdü. Devrimcilerin kararlılığını gören MHP li faşistler, Batı Alman polisinin koruyuculuğu altında otobüslere binerek uzaklaştılar. Böylece aynı günde iki ayrı yerde faşistlerin eylemi engellenmiş oldu.

15 Haziran günü ise biraraya gelen 40 a yakın devrimci topluca Spandau'ya gitti. Türkiyelilerin yoğun olarak oturduğu ve faşistlerin de kümelendiği sokaklarda "Bozkurtlar kudurmaya başladılar" başlıklı bildiri dağıttılar. Sokaklarda topluca dolan devrimciler posta kutularına bildiri attılar. Ayrıca lokal ve dükkanlara girerek propaganda yaptılar. O bölgedeki ilericileri yanlarına katmayı başaran devrimciler eylemden sonra topluca bu bölgeden çekildiler.

Aynı gün öğleden sonra Spandau derneğinde yapılan 15-16 Haziran direnişi ile ilgili seminare 70'in üzerinde devrimcinin, ilericinin katıldığı haberi sevindirici bir haberdir.

Batı Berlin'de Haziran ayı içinde devrimlerin faşizme karşı mücadeledeki başarıları ortadadır. Fakat şu da unutulmamalıdır. Faşizme karşı mücadele gün lük değil uzun süreli bir mücadeledir. Proletarya önderliğinde yürütülen devrim mücadelesinden kopuk değildir. Tüm devrimciler bunun bilincinde hareket etmelidirler. Başarının sarhoşluğuna kapılmamalıdır. Başarı sarhoşluğu kendiliğinden denciliği, örgütsüzlüğü beraberinde taşır. Bunlar ise başarısızlığı getirir. Faşizme karşı mücadelenin tek doğru yolu örgütlü mücadeledir. Kendiliğinden denciliğe karşı mücadele edelim!

Tüm anti-faşist Türkiyeliler, anti-faşist, anti-emperyalist kitle örgütleri olan ATIF-ATÖF saflarında birleşelim! Varsın MHP li itler, korkudan tir tir titresin!

B. Demir

Baştarafı 1.sayfada

'sağ' hem 'sol' terörizme karşıyız demogojisini güçlendirmek için, bazı MHP li faşistler de bu listelerde yer alıyor. Böylece "hukuk devleti"nden çokça laf eden hakim sınıflar faşist yüzlerini bir kez daha açık bir şekilde sergiliyorlar. Onlar ken-

ÇİN -Baştarafı 12.sayfada

Revizyonist yöneticiler, er geç Mao Zedung'a da doğrudan saldıracak, onun ML olmadığını ilan edeceklerdir. Liu Şao Çi'nin rehabilitasyonu bu yönde atılmış önemli bir adımdır.

Siyasi planda ilerleyen karşı devrim, ekonomik alanda da kendini "sosyalist Çin" de milli kapitalistler'e (BR. alm. s.17.. kapak) itibarlarının ve sermayelerinin geri verilmesi ile gösteriyor; tekeli devlet kapitalizmine paralel olarak, "sosyalist inşayı destekleyen" ana vatanın inşasına katkıda bulunan özel kapitalizm adım adım geliştiriliyor. BR. un 17/80 sayısında, Çin'de milli burjuvazi üzerine yayınlanan bir yazıda, bu sınıfa karşı geçmişte bugün izlenen siyaset üzerine bilgi veriliyor.

Çin'de 1956 da, devlet fabrikalarına ortak olan kişilerin sayısının 1,14 milyon olduğu bunların sermayeleri karşılığı belli bir oranda faiz aldıkları (yılda %5) bu siyasetin doğru olduğu; bu doğru siyasetin 1966 da Kültür devriminde terk edildiği; 1978 sonunda yapılan ÇKP XI. MK 3. toplantısında yeniden bu doğru siyasete geri dönüldüğü anlatılıyor. O tarihten bu yana, milli kapitalistlerin, kültür devrimi sırası ve sonrasında kesilen faiz tutarlarının toplamında dahil olmak üzere; "milli kapitalistlere" yeniden pay verilmeye başlanmıştır.

Aynı sayıda "Sosyalist Çin'de bir kapitalist" başlıklı yazıda Liu Niançi adlı bir "milli kapitalist" üzerinde bilgi veriliyor. Kültür devrimi dönemi hakkında sunlar söyleniyor:

"Kültür devrimi sırasında Lin Biao ve dörtler çetesi birden bire (!!! ÇN) milli kapitalistleri "sınıf düşmanı" ilan etti, ve bunların "diktatörlüğün hedefi" haline getirdi. Liu Niançi de bu durumdan zarar gördü. Kendisine hayatını sürdürebilmesi için birazcık para veriliyordu. Ama düzenli ücreti yoktu. Gündüzleri "eleştirilip, mücadele ediliyor" geceleri ise bedenlen çalışmaya zorlanıyordu. Uzun yıllar sosyalist eğitimden geçen, sömürü sisteminin kötülüğüne inanan, sosyalist dönüşümü kabul eden ve partinin çizdiği yolda yürüyen Liu Niançi, bütün bunlara rağmen, 60 yaşında bir insanın kendisinin uğradığı muameleye uğramasının sebebini anlayamıyordu.

Bu durumda Liu Niançi, "partinin siyasetinin değiştiğinden" korkmaya başladı. Geleceğin karanlık olduğu düşüncesine kapıldı. Bazen devrimden hemen sonra yurtdışına kaçmadığı için pişmanlık duymaya başladı. Fakat o çevresindeki eski kadroların da kendininkine uygun bir şekilde muameleye uğradığını görünce, sorunun yalnızca bireysel bir sorun olmadığını gördü. Umutsuz luğa kapılmadı. Kültür devrimi öncesinde Milli Halk meclisinin üyesi olan karısı Çu Biyu, çocukları ve akrabaları da ona destek olarak, ileriye bakmasını sağladılar.

1970 de durumu biraz düzeldi. Limanda depo bekçisi oldu. Liu Niançi yıllardan beri işçi sınıfına yakınlaşmayı kendi kendine eğitimin bir hedefi olarak görüyordu. O bu yüzden işçiler tarafından küçümsenmedi. Ocak 1976 da başbakan Çu En Lay öldü. O sırada Liu Niançi bir fabrikada çalışıyordu. 4 ler çetesinin Şangay'daki taraftarları işçilere yas tutmalarını ve siyah kolluk takmalarını yasaklamışlardı. Ama bir çok işçi bu yasağa uymadı. Onlarla birlikte Liu Niançi de Çu En Lay'ın resmi önünde saygı duruşunda bulundu. Gözleri yaşla doldu. Bir işçi kadın ona siyah bir kolluk verdi ve sessizce "Sen namuslu bir insansın ve bizimle birliksin" dedi. Şimdi Liu Niançi geri dönüp baktığında, bu kolluğun ve sözlerin kendisi için altından değerli olduğunu söylüyor.

YENİ UMUTLAR:

1978 sonunda yapılan ÇKP XI. MK 3. toplantısından sonra, milli burjuvaziye karşı izlenen doğru politikaya geri dönüldü. Liu Niançi'nin ailesi bunun üzerine Şangay'dan Pekin'e taşındı. O şimdi Milli Halk Kongresinin bir üyesi; Deniz aşırı ülkelerden geri dönen Çinliler Birliğinin başkan yardımcısı ve Çin Sanayi ve Ticaret Birliği'nin başkan yardımcısıdır. Karısı Çu Biyu Çin halkının siyasi danışma konseyinin üyesidir ve özellikle kadın ve çocukların mutluluğu için çalışmaktadır. Oğlu yurtdışında eğitim görmektedir. Büyük kızı yüzme öğretmenidir. Küçük kızı henüz kendisi ile birlikte.

Haziran 1979 Liu Niançi'nin temsilcisi olarak katıldığı Milli Halk Kongresinde başbakan Hua Kuo Feng şunları söylüyordu: "Hükümetimiz kapitalist sınıfa karşı doğru bir tazminat ödeme siyaseti izlemiş ve böylece kapitalist sanayi ve ticaret işletmelerini kolaylıkla dönüştürebilmiştir. Kapitalistler sınıf olma özelliğini kaybetmiştir. 30 yıllık mücadele ve eğitim sonucu bu sınıfın çalışabilecek durumda olan unsurları emekçiler haline gelmiştir, ve sosyalist toplumda kendi emekleri ile

İRAN -Baştarafı 12.sayfada

Fakat gelişmeler, hiçte dünyada ve İran'da bir çok kişi ve kuruluşun beklediği gibi olmadı. Diğer konularda olduğu gibi, ezilen milliyetler konusundaki vaatlerini de "unuttu" Humeyni. Ve ardından Şahsel uygulamalarına başladı.

Humeyni rejimi ilk elde, Şah'a karşı mücadele sırasında geniş ölçüde silahlanan Azerilerden ve Kürtlerden silahlarını teslim etmelerini istedi. Halk kitlelerinin direnmesi, Azeriler ve Kürtler arasında silahlı ayaklanma girişimlerinin baş göstermesi üzerine merkezi ordu birlikleri ve "devrim muhafızları" özellikle Kürdistan'a sefere çıktı. Başta Mahabad, Sanandaj olmak üzere bir çok şehrin ve yerleşim merkezlerinin giriş ve çıkışları kesildi. Ekonomik abluka ile hayat felce uğratılmak istenirken, diğer yandan otomatik tüfekler, tanklar ve ağır toplar şehirleri, yerleşim merkezlerini yıkıp, yaktılar. Yüzlerce Kürt yaşlı, genç, kadın, kızın katledildi.

Fakat bütün bu baskı ve katliamlar başta Kürdistan olmak üzere, ezilen milliyetlerin direnişini mücadelesini engelleyemedi. Bazı şehirleri kontrolleri altına alan Kürtler, direnişin kırıldığı bir çok yerde ise silahına sarılıp dağıla ra çıktı. Mücadele yer yer gerilla savaşına dönüştü.

Humeyni rejimi Kürdistan'da seçimleri dahi ertelemek zorunda kaldı. Çünkü denetim yoktu. Seçimlerin iptal edildiği bir çok yerde, seçimler yeniden tazele - nirken, Kürdistan'da henüz daha yapılmadı. Şu anda İran Kürdistan'ında içlerinde büyük şehirlerinde olduğu bir çok yerleşim merkezinde merkezi hükümetin tam bir denetimi yok. Denetim bir çok yerde Kürtler içinde örgütlü bulunan Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) gibi milliyetçi akımların elinde bulunuyor.

Ancak İran'daki Kürt milli hareketi doğru bir devrimci önderlikten yoksun bu lunuyor. Mücadele veren örgütlerin önemli bir çoğunluğu ezilen ulus milliyetçisi bir konumdalar. Üstelik bunlar, öylesine uzlaşıcı bir karaktere sahiptirler ki milli hareketin bugünkü taleplerini; ayrılma ve ayrı bir devlet kurmayı dahi formüle etmiyorlar.

Mesela bu örgütlerden en güçlü olanlardan KDP bugün şu talepleri ileri sürüyor: İran'ın bütünlüğünün korunması; bu bütünlük içinde Kürtlere bir özerklik tanınması; özerk Kürdistan'da Farsça'nın yanında Kürtçenin de resmi dil olarak tanınması; Kürtlerin kendilerini kendilerinin yönetmesi; iç güvenliklerini kendilerinin sağlaması; fakat merkezi İran ordusunun garnizonlarını Kürdistan'da bulundurmamasına devam etmesi...

Bu mücadelenin haklı bir mücadele, milli zulmü hedeflemiş demokratik muhtevası olan bir mücadele olduğu kuşkusuzdur. Ancak ne var ki; mücadele veren örgütlerin uzlaşıcı karakterlerinden dolayı bu mücadele başarıya ulaşsa da milli mesele çözülmeyecektir. Çünkü mücadele bugün milli eşitsizliklerin kaynağını oluşturan emperyalizmi ve onun uşağı komprador-feodal düzeni hedeflemiyor. Bir takım milliyetçi değişikliklerin kazanılması halinde, her en mücadeleyi satabilecekler bu örgütler.

Ama bu mücadele içinde İran'ın ezilen milliyetlerinin emekçi kitleleri er ya da geç doğru devrimci önderliklerine kavuşacak, milli zulmü ortadan kaldıracaktır. Emperyalizm ve onun uşaklarının saltanatını eğer devirir ve bu yolda kararlı adımlarla yürüyerek, İran'ın diğer milliyetlerinden emekçilerle dayanışmasını ve birliğini sağlamlaştırırsa, hiç şüphesiz bu mücadele mutlaka zafere ulaşacaktır. Geçmişte Şah'ın kanlı faşist diktatörlüğünü deviren İran halkları, Humeyni'nin giderek Şahlaşan diktatörlüğünü de devirecektir. Daha şimdiden İran halkları bu yolu tutmuşlardır.

K. Akgün

geçinmektedirler."

Liu Niançi, kurtuluştan bu yana geçen 30 yıllık tecrübelerine dönüp baktığında bugünkü durumdan düne göre çok daha memnun olduğunu belirtiyor. Gelecekte görevler zor da olsa, Liu Niançi sosyalist modernleşme ve Tayvan'ın geri dönüşü için mücadele etmeye kararlıdır." (BR. s. 17/80 s 24/25)

Yukarıda alıntılar çok açık bir biçimde bugün kültür devrimi sırasında mülksüzleştirilen ve siyasi iktidardan uzaklaştırılan burjuvaların hem ekonomik ve hem de siyasi alanda yeniden iktidara geldiklerini açıkça göstermektedir. Gerçekten de, Liu Niançi gibi "milli kapitalistler" için durumdan memnun olmamak için herhangi bir sebep yoktur. Durum onlar için "iyi", proletarya, bütün dünya da işçi sınıfı ve ezilen halklar için kötüdür.

Ama bu durum sonsuza kadar sürmeyecektir. A.Şeker

Afganistan -Baştarafı 12.sayfada

me, sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe olduğu kadar aynı zamanda maddesinden dünya proleter devrimini yönlendirmeye kalkışan sosyal şöenlere karşı da indirilmiş bir şamar olmuştur.

Yürüyüş, bundan önce olmuş merkezi yürüyüşlere oranla sayıca az olduğu için B. Alman emperyalizminin kolluk kuvvetleri sürekli tahriklere baş vurmuşlardır. Yürüyüş kolundaki arkadaşların caddeye B. Alman emperyalizmine ve onların siyaset sahnesindeki uşaklarına karşı tavrını içeren (Schmidt ya da Strauss'u tercih etmek veya ya da kolerayı tercih etmektir! B. Alman emperyalizmine ölüm!) slogan yazılı kağıtları caddeye atmaları polisin bize saldırmamasına sebep olmuştur. Sayıca yürüyüşe katılan kitleden biraz daha fazla olan polis çıkarttığı bir provakasyonla devrimcileri hemen dağıtacağını sanmıştır. Ancak B. Alman emperyalizminin tepeden tırnağa silahlı kolluk kuvvetleri devrimcilerin çelik iradesi ve kararlılığı ile karşılaşmıştır. Tek yürek, tek yumruk birleşen devrimciler saflarından tek bir kişiyi bile polise vermemiştir. Umduğunu bulamayan provakatörler Bonn halkı önünde teşhir olduktan sonra büyük bir moral bozukluğu içinde geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Her ne kadar fırsat kollamışlarsada, umduklarını bulamayan provakatörler, bu defa da yürüyüşün ve mitingün sona ermesinden sonra geldikleri yerlere dönmekte olan otobüs ve arabaları çevirerek kimlik kontrolü ve arama yapmaya başlamışlardır. Giriştikleri bu yıldırma politikasına istedikleri sonucu vermemiştir. Bütün bu tahriklere kalpleri faşizme, emperyalizme karşı kin ve nefret dolu devrimcilere, en az Rus sosyal emperyalizmine ve diğer emperyalist güçlere olduğu gibi dünya halklarına düşmanlık besleyen B. Alman emperyalizminin gerçek yüzünü daha açık göstermiştir; Faşizme, emperyalizme karşı mücadele eden dünya halklarının tek yürek, tek yumruk olmaları gerektiğini daha bilince çıkartmıştır.

- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA ! Ç.Altan

YENİ İŞKENCE VE KATLIAM ÖRGÜTLERİ KURULUYOR Baştarafı 3.sayfada

lettiran onlardır. Grev kıran, mitinglere saldıran, 1 Mayıs 1977 de 36 emekçinin kanına elini bulayan bunlardır.

Kontr-gerilla da hakim sınıfların, Amerikan emperyalistlerinin halklara karşı mücadele tecrübelerinden öğrenerek kurdukları ve Türkiye'de Amerika'dan "ihraç" edilmiş, Amerikan patentli, halkımızın katledilmesini örgütleyen, bunun için çalışan, katliam düzenleyen, işkence yapan, kendi deyimleriyle "sivil harbe hazırlanan", faşist ordu içinde örgütlenen bir cinayet-baskı şebekesidir.

Bu cinayet şebekeleri artık bugün iyice teşhir olmuşlardır. Onlar halkımızın nezdinde kötü bir "ün"(!) kazanmışlardır. Bu örgütleri teşhir etmemek için, "siyaset dışı tutmak" kararları alınmasına rağmen, özellikle devrimcilerin bilinçli ve örgütlü çabaları sonucu teşhir olmaksızın kurtulamamışlardır.

İşte faşist devletin yeni örgütler kurma ihtiyacı buradan kaynaklanıyor. Aynı görevleri gören örgütleri, yeni isimler altında, yeniden piyasaya sürüyorlar. Yeni kurulan "anti-terör birliği" açıkladığına göre tümüyle askerlerden oluşacak. Ve örgüte şimdiye kadar "üstün başarı" göstermiş subaylar öncelikle seçilecek. Onların üstün başarıdan ne anladıkları ortadadır. Şimdiye kadar faşist zulmun uygulanmasında öne çıkmış, seçilmiş katil ve işkencecilerdir. bu "başarılı" unsurlar...

Ayrıca açıkladığına göre, bu şebekenin içinde görev alanların ismi kesinlikle açıklanmayacak. Faşist beslemeler, şimdiye kadarki tecrübeleri göz önüne alarak faşist canileri gizlemeyi umuyorlar. Fakat nafile caniler. Mızrak artık çuvala sığmıyor. Devekuşu gibi kafanızı kuma soksanızda, gövdeniz dışardadır. Onu saklayamazsınız. Hangi deliğe girerseniz girin, halkımız sizi bu deliklerden çıkaracaktır.

Onları böylesine korkutan, halktan köşe bucak saklanmalarına yol açan, halkımızın giderek gelişen devrimci mücadelesidir. Bir kaç yıl önce namılı-sanlı faşistler, katlettikleri devrimciler ardından gazetelere çarşaf çarşaf serpilip poz verirdiler. Ama şimdi onlar gazetelerde yüzlerini dahi gösteremiyorlar. Onuzlarının üstünde, baş yerine birer lahana taşıdıkları için gazetelerde kafa yerine kuru bir iskelet çıkıyorlar.

Hakim sınıfları, ne her gün tazelenen "ekonomik önlemler", ne "anti-terör birliği" kurtaramayacaktır. Mutlaka bu düzen yıkılacak, onlar bu yıkıntılar arasında boğulacaklardır.

T. Nezih

DÜNYADA NELER OLUYOR?

Çin'de Kapitalist Restorasyon İlerliyor

ÇHC'de iktidarda bulunan karşı devrimci, revizyonist klik; her geçen gün iktidarını biraz daha sağlamlaştırıyor. Nisan ayı içinde yapılan XI. ÇKP/MK 5. toplantısında alınan kararlar, özellikle başını revizyonist TENG HSIAO PING'in çektiği kanadın, bugün artık Çin'de tek hakim duruma geldiğini belgeledi.

ÇKP XI. MK. 5. toplantısında alınan en önemli kararlardan biri kuşkusuz kültür devriminin bir numaralı hedefi olan Liu Şao Çi'nin itibarının geri verilmesi idi. Bu konu ile ilgili olarak Renmin Ribao adlı gazetede yapılan özel yorumda şöyle deniyor:

"Büyük Marksist yoldaş Liu Şao Çi'nin ÇKP XI. MK. 5. toplantısında rehabilite edilmesi (itibarının geri verilmesi) ÇN materyalizmin ilkelerine dayanarak yanlışlarını düzelten ÇKP'nin (devrimci ÇN) ruhunu göstermektedir." (BR. Alm. . 16/80 sf. 18)

Aynı yorumda Liu Şao Çi'nin kültür devrimini sırasında büyük bir haksızlığa uğradığı ve sahte suçlamalarla partiden uzaklaştırıldığı anlatılıyor. Sahte suçlamalarda kullanılan metodun ise "Marksizmi, revizyonizm olarak adlandırmak" olduğu belirtiliyor. Yorumda devrimci sunlar söyleniyor:

"Kültür devrimi sırasında revizyonizme karşı mücadele edildiği söylendiği halde, revizyonizmin bilimsel, tutarlı bir tanım-laması yapılmamıştır. Kültür devrimi sırasında yayınlanan polemik dolu, heyecanlandırıcı yazılarda revizyonizmin özellikleri ve kökleri ortaya konmamıştır. Hatta yer yer marksist görüşler, revizyonist görüşler olarak adlandırılıp, eleştirilmiştir. Mesela, proletaryanın partisinin iktidarı ele geçirdikten sonra, gücünü toplumsal üretici güçlerin geliştirilmesi üzerine yoğunlaştırılması gerektiği şeklindeki marksist görüş, revizyonist olarak suçlandı. Bu yanlış görüşten, ve sınıf mücadelesinin durumunun yanlış değerlendirilmesin-

den yola çıkılarak, kültür devrimi arifesinde; 'partide revizyonizm tehlikesi vardır' şeklinde gerçeklere uymayan bir sonuca varıldı. En büyük hata ise Liu Şao Çi'nin değerlendirilmesinde yapıldı. Büyük marksist yoldaş Liu Şao Çi parti içindeki revizyonizmin temsilcisi olarak damgalandı, o ve MK'nin direktiflerini uygulayan her kademede kadro esas saldırı hedefi haline getirildi. (agy. s. 18)

Yazıda daha sonra devamla, aslında kültür devrimi sırasında revizyonist olarak damgalanan Liu Şao Çi'nin izlediği çizginin gerçekte ML çizgi olduğu; ÇKP 8. Kongresinde yapılan "şimdi ülkemizde baş gelişme, halkın modern bir endüstrisi ülkesine duyduğu özlemle; ülkemizin geri bir tarım ülkesi olması gerçeği arasındaki gelişmedir.Partinin görevi tüm gücünü bu görevi çözmek için yoğunlaştırmaktır, ve ülkemizin modern bir endüstri ülkesine dönüştürmektir" şeklindeki tespitlerin doğru marksist tespitler olduğu söyleniyor. Kültür devriminde saldırılan tüm noktalar yazıda savunuluyor. Görüldüğü gibi ÇKP bugün artık hiç bir maskeye gerek görmeden "iktidarın ele geçirilmesinden sonra, esas görevin ekonomiyi geliştirmek" olduğu şeklindeki; sınıf mücadelesinin siyasi planda ve ideolojik planda sürdürülmesini küçümseyen, revizyonist "üretici güçler" teorisini savunuyor. Kültür devriminden 16 yıl sonra, kültür devrimi öncesindeki açık revizyonist çizgi, yeniden göklere çıkarılıyor. Kültür devrimi, revizyonizmin hakimiyetini devirmek için girişilen bu muazzam devrim hareketi, bir 'milli felaket' olarak değerlendiriliyor.

ÇKP'nin bugünkü yöneticileri, şimdilik Kültür devrimine saldırılarında titizlikle yalnızca "4 ler" çetesi adını verdikleri Politbüro üyelerini ve Lin Biao'yu karşılarına alıyorlar. Mao Zedung'a doğrudan saldırıyorlar. Ama onların kültür devrimine yaptığı saldırılar gerçekte Mao Zedung'a da doğrudan yönelen saldırılardır. Çünkü herkesin bildiği gibi Mao Zedung Kültür devriminin baş mimarlarından ve yürütücülerinden biridir.

Devamı 11. sayfa

TENG HSIAO PING- REVİZYONİST LIU ŞAO Çİ'NİN İTİBARININ GERİ VERİLDİĞİ TOPLANTIDA NUTUK ATIYOR...

AMERİKA- MIAMI

Mayıs ayının üçüncü haftasında siyahların ayaklanması amerikan ordu ve polisi tarafından kanla bastırıldı. Olayların gelişmesi şöyle olmuştur:

17 Aralık 1980 de polisler A. McDuffie adında bir siyah arabasıyla kırmızı ışıkta geçtiği için çevirmişler ve ona saldırmışlardır. Polislerin dövmesiyle kafatası çatlayan McDuffie olaydan dört gün sonra ölmüştür. Bu öldürme olayının koğuşturulması sonucunda mahkemede juri, McDuffie'nin katillerini "suçsuz" ilan etmiştir. Siyahlar üzerindeki ırkçı baskıların yıllardır süregeldiği Miami'de mahkemenin bu kararı bardağı taşıran son damla oldu.

2000 in üzerindeki kitle, Miami'deki Adalet binasına doğru yürüyüşe geçtiler. Mahkemenin bu ırkçı kararını protesto etmek için ayaklandılar. Kadınlar çocuklu yürüyüşçülerin üstüne polis azgınca saldırdı. Bölgesel polis aynı zamanda diğer bölgelerden takviye güçleri getirtti. Miami bir savaş alanına döndü. Yıllardır bir yandan emperyalist burjuvazinin ekonomik baskılarına diğer yandan hayatın her alanında ırkçı baskılara maruz kalan siyahlar, kendilerini destekleyen beyazlarla birlikte polise karşı direndiler. Polis halka karşı polis köpekleri kullanarak onları parçalamaya çalışırken diğer yandan bıçakla, silahlarla saldırdı. Olaydan sonra verilen resmi rakamlara göre 19 kişi öldürüldü, 600 kişi yaralandı.

Amerikan emperyalist burjuvazisinin işçi sınıfı üzerindeki baskılarına bir de siyahlara karşı uygulanan ırkçı baskılar ekleniyor. Amerikan işçi sınıfının hayatını daha fazla kâr uğruna zindan edenler, dünya kamuoyuna kendilerini ne kadar "güler yüzlü", "demokratik" göstermeye çalışırlarsa çalışsınlar, Miami'deki gibi olaylar onların kan emici yüzlerini açıkça ortaya koyuyor. Ayrıca daha sonra olay yerine durumu sakinleştirmek için gönderilen ABD başkanı Carter'ın güvenilebilir adamı "siyah lider" Andrew Young in Miami'deki halk tarafından hiç de dostça olmayan bir şekilde karşılanması meselesinin sadece "siyah-beyaz" çatışması olmadığını gösteriyor. Emperyalist burjuvazinin önde gelen temsilcilerinden olan Andrew Young'ın Miami'de adaletsizliğe, ırkçı baskılara karşı ayaklananlarla tek ortak yanının siyah derisi olduğu açık, ki bu da onu halk tarafından düşmanca karşılanmaktan kurtaramamıştır. Diğer yandan olay yeri Carter tarafından dahi ret edilmiş ve arabası taşlanan Carter da cevabını almıştır.

Miami'deki olay; halkın yıllardır uygulanan ırkçı baskılara nefretini dile getirmesidir. Bu ırkçı baskıların son bulması Amerikan emperyalist burjuvazisinin hakimiyetine son verilmesine bağlıdır. Siyah-beyaz ayrımını yapmadan Amerikan işçi sınıfının kendi emperyalist burjuvazisinin üstüne güçlü bir şekilde yürüyeceği günler gelecektir.

K. Atılğan

AFGANİSTAN

Rus sosyal emperyalistleri, Afganistan'da hakimiyetlerini güçlendirmek için yeni operasyonlara giriştiler. Özellikle Kabul şehrinin çevresini hakimiyetleri altına alma amacıyla hava taarruzlarını sıklaştırdılar. Köyler ve işgale karşı olan güçlerin merkezleri sosyal emperyalistlerin Sovyet MIG jetleriyle her gün bombalanıyor. Rus sosyal emperyalistlerinin esas olarak hakim oldukları Kabul'de yer yer çıkan ayaklanmalar ve gösteriler kanla bastırılıyor. Kukla sosyal faşist rejimin başını çeken uşak Babrak Karmal'in Rusya'da eğitim görmüş askeri güçleri bu bastırma hareketlerinde ön saflarda yer alıyor. Bu sosyal faşistler 15-16 yaşlarında kız öğrencilere bile gözlerini kırpmadan ateş ediyor, onları katlediyorlar.

Diğer yandan ABD emperyalistleri de boş durmuyor. CIA ajanları vasıtasıyla gizli olarak Afganistan'daki kendi uşaklarına silah geçirerek Afganistan üzerindeki emperyalist emellerini gerçekleştirme için ellerinden geleni yapıyorlar.

Rusya'da çıkan Pravda gazetesi de sanki Rus sosyal emperyalistleri Afganistan'ı işgal etmemiş gibi ABD'yi Afganistan'da isyan hazırlıkları yapmakla suçluyor. Emperyalistler birbirleriyle dalaşırken Afganlı yurtseverlerin, devrimcilerin gerek işgalci güçlere gerekse onların uşaklarına karşı anti-sosyal faşist, anti sosyal emperyalist mücadelesi yükseliyor

YAŞASIN TÜM MİLLİYETTEN İŞÇİLERİN ENTERNASYONAL DAYANIŞMASI !

24.5.80 tarihinde Bonn'da Afganlı devrimcilerin teşkilatı olan GUAFS tarafından Rus sosyal emperyalizminin Afganistan'ın işgalini lanetleyen bir yürüyüş düzenlenmiştir. Her zaman olduğu gibi bu eylemde de ATIF ve TÖK/YD çatısı altında toplanan devrimciler militan mücadelenin, enternasyonal dayanışmanın örneğini vermişlerdir. Kuzey Ren Westfalya bölgesinde bu anti-faşist eylemi desteklemek için harekete geçen ATIF ve TÖK/YD dernekleri kalabalık bir kitleyi Afganistan halkının haklı mücadelesini desteklemek için seferber etmiştir. Devrimci alçak gönüllülüğün ve enternasyonal dayanışmanın çok iyi bir ifadesi olan bu tutum ATIF ve TÖK/YD kitesinin hangi temelde eğitildiğini dosta, düşmana göstermiştir. Bu tutum emperyaliz-

Devamı 11. sayfa

İRAN'DA MİLLİ ZULÜM

Iran da Türkiye gibi çok uluslu bir ülkedir. Türkiye'de olduğu gibi İran'da da ezilen millet ve milliyetler üzerinde dayanılmaz bir baskı, katliam ve eritme, zulüm vardır.

Geçmişte faşist Şah döneminde İran'ın Kürtlerine, Azerilerine, Belucilerine edilmedik kalmamıştır. Toplu katliamlar, sürgünler, yasak bölgeler geçmişten beri ezilen millet ve milliyetlerinin yaşadığı "normal"(!) olgulardır.

Faşist Şah rejiminin devrilmesinden sonra da bu durumda temelde bir değişiklik olmadı. Faşist Şah döneminde Humeyni ezilen millet ve milliyetlerin desteğini almak için iktidara geçerse "özerklik" tanıyacağını ilan etti. Böylece Humeyni, geçmişten beri faşist Şah rejimine karşı mücadele veren ezilen milliyetlerin desteğini kazandı. Özellikle doğru bir devrimci önderliğin olmaması bu durumu pekiştirdi. Yani Humeyni, hem ezilen milli yetlerin milli hoşnutsuzluğunu ve hem de emekçi kitlelerin düzen alehtarı hareketini ustalıklı peşine takabildi. Bu dönemde kendisine "demokrat", "devrimci" diyen bir dizi parti ve gurup dahi Humeyni'nin Şah'tan sonra "özerklik" tanıyacağı, daha "yumuşak bir politika güdeceği" hayalini besledi.

Devamı 11. sayfa

MİLLİ ZULME KARŞI DİRENİŞ DEVAM EDECEK !